உ

சிவமயம்.

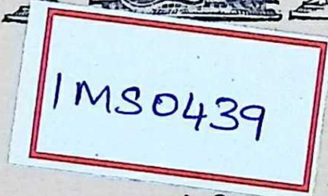
திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டிகுடி

முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்.

அருள்மிகு

சுப்பிரமணியசுவாமி திருக்கோயில்,

எட்டிகுடி, நாகை வட்டம்.

விலை ரூ. 1—25.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

எட்டிகுடி
முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்.

ஆக்கியோர்:

கவியரசு - வித்துவான்

கோவை கு. நடேச கவுண்டர் P.O.L., அவர்கள்,

தலைமைத் தமிழாசிரியர், நகராண்மைக்கழக உயர்நிலைப்பள்ளி,

கோயம்புத்தூர்.

எட்டிகுடி அருள்மிகு சுப்பிரமணியசுவாமி திருக்கோயில்

வெளியீடு.

1974

உ

சிவமயம்.

உள்ளுறை

முதலாம் பதிப்புரை.

ஸ்ரீ முருகனது சாந்நித்தியம் தெற்றென விளங்கும் தலங்கள் பல உள. அவற்றுள் ஒன்று எட்டிகுடி. வணிக மன்னனுக்கு 'எட்டி' என்ற பெயருண்டு. அதாவது செட்டியிற் சிறந்த ஒருவனை 'எட்டி' என்றழைப்பதுண்டு. முருகப்பிரானுக்கு 'செட்டி' என்றதோர் திருநாமம் உண்டு. சிறப்புற்ற செட்டியாகிய 'எட்டி' குடியிருக்கும் தலம் 'எட்டிகுடி' எனப்பெயர் பெற்றது என்று சொல்லுவது பொருந்தும். இத்தலத்திற்குக் 'காஞ்சிரங்குடி' என்றதோர் பெயருமுண்டு. காஞ்சிரங்காயை "எட்டிக்காய்" என்று வழங்குகிறோம். ஆக 'காஞ்சிரங்குடி' 'எட்டிகுடி' எனப் பெயருடைத்தாயிற்றென்றும் சொல்லுவர் ஒரு சிலர்.

சொல்லொணு மகிமை பூண்ட எட்டிகுடி முருகப் பிரான் மீது ஓர் பிள்ளைத்தமிழ் தக்கோர் ஒருவரைக்கொண்டு வகுக்க வேண்டுமென்பது அடியேனின் அவா. முருகனருளும் பக்கத் துணையாயிருக்க் திருமிகு கவியரசு – கோவை கு. நடேச கவுண்டர் அவர்கள் பிள்ளைத்தமிழ் அமைத்துக்கொடுக்க முன் வந்தார்கள். அவர்கள் பாடிய பாடல்களே, எட்டிகுடி முருகன் பிள்ளைத்தமிழாகும். ஏற்கனவே 'மங்கையர்க்கரசி பிள்ளைத் தமிழ்' என்ற பிரபந்த நூற்பகுதி யொன்றை அமைத்து, உருவாக்கியுள்ளார்கள். நூலாசிரியர் பக்தி ததும்ப, எளிய நடையில் உருகிப்பாடி முருகன் அடியார்களைப் பரவசப் படுத்துகிறார்கள்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமி
தேவஸ்தானம், எட்டிகுடி.
19—10—1947.

T. H. விவேகானந்தம் பிள்ளை,
B.A., L.T.,
மாஜி நிர்வாக அதிகாரி.

இரண்டாம் பதிப்புரை

உலகெலாம் வாழ உயிரினுள் உயிராய் இலங்கும் இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள இடங்கள் பல. அருணகிரிநாதர் முதலாயினோர் ஆண்டவன் புகழ்பாடி தன்னருள் பெற்றுள்ளனர்.

எத்திக்கும் புகழ் மணக்க, எட்டிக்குடியினிலே ஈராறு கரமும், ஓராறுமுகமுங் கொண்டிலங்கும் ஒப்பற்ற திருமுருகன்மீது பாடப்பெற்ற எட்டிகுடி முருகன் பிள்ளைத்தமிழைத் தாமும்பாடி எண்ணிய எண்ணமெலாம் ஈடேற, இன்னருள் பெற எளிதாய், மீண்டும் அச்சியற்றித்தர வேண்டுமென்ற அன்பர்கள் பலரின் வேண்டு கோட்கிணங்க அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இப் பிள்ளைத்தமிழை அனைவரும் பெற்று வாயார துதித்துப்பாடி உளமார போற்றி திருமுருகன் அருள்பெற வேண்டுகிறேன்.

எட்டிகுடி,
7—2—1974.

G. சோமசுந்தரம் B.Sc.,
செயல் அலுவலர்.

முன்னுரை

பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்த விளக்கம்.

தமிழிலக்கிய நூல்களைப் பேரிலக்கியம் சிற்றிலக்கியம் என இருவகையாகப் பிரித்துள்ளனர் முன்னோர். அவற்றுள் சிற்றிலக்கியத்தில் அந்தாதி, கலம்பகம், உலா, அம்மானை, மணிமாலை முதலிய 96 வகையான பிரபந்தங்களைச் சேர்த்துள்ளனர். பிள்ளைத்தமிழ் என்பது அவைகளுள் ஒன்று.

பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தம் என்பது கடவுளரையோ அல்லது மக்களுள் சிறந்தவரையோ பிள்ளைமைப் பருவத்தில் வைத்து-அதாவது குழந்தையாகப் பாவித்து—அக்குழந்தை அவ்வப்போது பெற்றோர் உற்றோர் பெரிதும் மகிழுமாறு செய்யும் செயல்களைப் பாராட்டும் நூல் ஆகும். அவ்விதம் பாராட்டும் போது அந்நூலை ஆக்கியவன், தான் போற்றும் தலைவன் அல்லது தலைவியின் பண்பு, அறிவு ஒழுக்கங்களை ஆங்காங்கு புலப்படுத்தி, சொல் நயம் பொருள் நயம் பொருந்தப் பாடுவான்.

இப்பிள்ளைத்தமிழ் பிள்ளைப் பிரபந்தம் பிள்ளைக்கவி எனவும் கூறப்படும். ஆடவரைப் பற்றிக் கூறுவது ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழாம்.

* ''முத்துக்குமாரசுவாமிப் பிள்ளைத் தமிழ்'' போல்வன கடவு(க)ளைக் குழந்தையாகப்பாவித்து எழுதிய ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழாம். †''சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்'' இது மக்களுள் சிறந்தாரைப்பாடியது. பெண்மக்களைக்குறித்துப் பாடுவது பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ். மதுரை அங்கயற் கண்ணம்மையைத் துதித்துக் குமர குருபரர் பாடிய ''மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்'' இவ் வகையைச் சார்ந்தது.

பிள்ளைப் பிரபந்தம் பத்துப் பருவங்களை யுடையது. அவை: காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலிப்பருவங்கள் இவ்வேழுப் பருவங்களும் இருவகைப் பிள்ளைக் கவிக்கும் பொது. இதன்பின் ஆடவற்கானால் சிறுபறை, சிற்றில், சிறுதேர்ப் பருவங்களைச் சேர்த்துப் பத்தாகவும், பெண்டிர்க்கானால் கழங்கு அம்மானை, ஊசல் என்ற பருவங்களைச் சேர்த்துப் பத்தாகவும் வைத்துப் பாடுவது மரபு. ஒவ்வொரு பருவமும் பத்துப் பத்துப் பாடல்களையுடையது. காப்புப்பருவம் பதினொரு செய்யுட்களால் பாடப் படுவதுமுண்டு. இச் செய்யுளெல்லாம் ஆசிரிய விருத்தத்தால் அமையும்.

---

*குமரகுருபரசுவாமிகள் புள்ளிருக்கு வேளூர் என்ற வைத்தீஸ்வரன் கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் முத்துக்குமர சுவாமியைப் பாராட்டும் நூல்.

†பெரியபுராண ஆசிரியர் சேக்கிழாரைப்பற்றித் திருச்சிராப்பள்ளி மகாவித்துவான்-மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையால் ஆக்கப்பட்டது.

1. காப்புப்பருவம்:— கவி, தான் பாராட்ட எண்ணிய தலைவன், அல்லது தலைவியைக் காக்குமாறு நூலுக்கு ஏற்புடைய கடவுளையோ, தான் வழிபடும் கடவுளையோ துதிப்பது. இப்பகுதியில் குழந்தையின் மூன்றாவது மாதச் செயல்களை வைத்துப் பாராட்டுவது மரபு.

2. செங்கீரை:— குழந்தையின் ஐந்தாம் மாதம் வரையுள்ள செயல்களை வைத்து இப்பகுதியில் கூறப்படும். இளையகீரை தலைநிமிர்ந்து மெதுவாகக் காற்றில் அசைவதைப்போல் குழந்தையும் தலையை மட்டும் தூக்கி இப்புறமும் அப்புறமும் மேலும் கீழும் அசைவதால் இப்பகுதி செங்கீரைப் பருவம் என்னப்பட்டது.

3. தாலப்பருவம்:— 7 மாதமான குழந்தையின் விளையாடல்களைக் குறிப்பதோடு தாலாட்டுவதாக அமைக்கப்படும் இப்பருவத்தில்.

4. சப்பாணிப் பருவம்:— எழுந்து உட்காரும் ஒன்பது திங்கள் பருவக் குழந்தை ஏதாவது சிறு செயல் செய்து கைகொட்டி மகிழ்ந்து ஆர்ப்பரிக்கும். இதையே சப்பாணி கொட்டுதல் என்பர்.

5. முத்தப்பருவம்:— குழந்தையிடம் முத்தம் தருமாறு வேண்டப்படும் இப்பகுதியில். இது 9 மாதப் பருவத்தில் கூறுவதாகும்.

6. வருகைப் பருவம்:— இதனை வாரானைப்பருவம் எனவும் கூறுவர். குழந்தையைத் தன்னிடம் வருமாறு கூப்பிடுவது. 13 மாதப் பிள்ளையைப் பற்றிக் கூறுவது இப்பகுதி.

7. அம்புலிப் பருவம்:— இது 15 மாதக் குழந்தை யாகக் கருதிப் பாடப்படும். இதில் வானத்தில் விளங்கும் அம்புலியைப் பிள்ளைக்குக் காட்டி அக் குழந்தையோடு விளையாட வருமாறு சந்திரன் அழைக்கப்படும். அவ்வாறழைக்கும்போது சாம, பேத, தான, தண்டம் என்ற நால்வகை உபாயத் தையும் அனுசரிப்பது புலவர் வழக்கு. தன் பாட்டுடைப்பிள்ளையின் பெருமையைக் குறிப்பது சாம உபாயம். பின்னர் இருவர்க்குமுள்ள வேறு பாட்டை எடுத்து இயம்பிச் சந்திரனிலும் குழந்தையே பெரியதென நிலைநாட்டி உயர்ந்தவ ரோடு விளையாட வரவேண்டுமெனத் திங்களைக் கூப்பிடுவது பேத உபாயம். அதன்பின் அக் குழந்தையோடு விளையாடுவதால் பல நன்மை களைப்பெறலாம் என்று கூறுவது தான உபாயம் முடிவில், விளையாட வராவிடில் குழந்தை சபித்து விடும் என்றோ வேறு விதமாகவோ தண்டிக்கும் என்றோ பயமுறுத்துவது தண்டோபாயம் ஆகும்.

8. சிறுபறைப் பருவம்:– 17 மாத ஆண் குழந்தை யைப் பற்றிப் பாராட்டுவது. இப்பருவத்தில் குழந்தை தனக்குக் கிடைத்த பொருளையெல்லாம் எடுத்துப் பறை கொட்டுவதுபோல் தட்டி மகிழ் வது இயல்பு. அந்நிகழ்ச்சியை இப்பருவத்தில் கூறுவர்.

கழங்குப் பருவம்:— 17 மாதப் பெண் குழந்தை யைப் பாராட்டுவது. கழற்சிக்காய்களை வைத்து விளையாடுவதாகக் கூறப்படும். இப்பருவத்துக் குப் பதில் நீராடல் பருவத்தைச் சேர்ப்பதுமுண்டு

9. **சிற்றில் பருவம்:—** 19 மாத ஆண் குழந்தைகளைப் பாடுவது. மண்ணில் சிறு வீடு கட்டி விளையாடுவதும் தன்னுடைய சிறுவர்களின் வீட்டை அழிப்பதும் பிள்ளைச் செயலாகும். சிறு பெண் ஒன்று தன் வீட்டை அழிக்க வேண்டாமென்று வேண்டுவதுபோல் இப்பகுதியில் பாடப்படும்.

அம்மானைப் பருவம்:— 19 மாதப் பெண் குழந்தையின் செயலைப்பாடுவது. அம்மானை ஆடி விளையாட முற்படுவது இப்பருவக் குழந்தையின் இயல்பு.

10. **சிறுதேர்ப் பருவம்:–** 21 மாத ஆண் குழந்தையைப் பற்றியது. இவ்வயதில் குழந்தை, குரும்பை, நுணுக்காய் போன்ற பொருள்களைக் கொண்டு தேர்கட்டி இழுத்து மகிழ்வதும், நடைத்தேர் (நடை வண்டி) உருட்டுவதும் இயல்பு: இதனைக் குறிப்பர் இப்பகுதியில்.

ஊசல் பருவம்:- 21 மாதப் பெண் குழந்தையைப் பற்றியது. மரம் அல்லது உத்தரத்தில் கயிறு கட்டித் தொங்கவிட்டு அதில் ஏறி அமர்ந்து ஆடுவது அல்லது ஊஞ்சல் ஆடுவது. இச்செயல் பாராட்டப்படும் இப்பருவத்தில்.

மேற்குறித்த வயதுகளையன்றி 3, 5, 7வது வயதுகளில் இச்சம்பவங்கள் நடப்பதாக வைத்துக் கூறுவதும் உண்டு. இங்குக் குறிக்கப்பட்ட பருவச் செயல்கள் இயற்கையில் சிற்சில மாறுபாடாகக் காணப்பட்டாலும் பெரும்பான்மை ஒத்துவருவதால் நூல்களில் இவ்விதமே கையாளப்படும்.

வித்துவான் **சண்முக தேசிகர்,**
போர்டு உயர்நிலைப்பள்ளி, திருத்துறைப்பூண்டி.

சிவமயம்.

சாற்றுக்கவிகள்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பூமணக்குந் திருமகளு நாமணக்குங் கலைமகளும் பொருந்தி வாழ
மாமணக்குங் குயிலினங்கள் வணமணக்கும் அருணகிரி வழுத்துஞ் செய்ய
பாமணக்குஞ் சந்தநலம் படிமணக்கும் படிபாடப் பயிலு மஞ்சார்
காமணக்குங் கலபமயில் களிமணக்கு நடம்புரியக் கவினு முதூர். 1

காணவினிக் குங்கேட்க மிகவினிக்குஞ் சொலவினிக்குங் கருதி நெஞ்சம்
பேணவினிக் குந்தெவிட்டா தெப்போதுந் தானினிக்கும் பிறவா வண்ண
மாணவளிக் கும்பரம வமுதுகுடி கொண்டிருக்க மதியின்வல்ல
வாணரெலாம் பேரன்பி னெட்டிகுடி யெனப்பரவி வாழ்த்து முரால். 2

பிள்ளையென மதியாது குட்டுண்டு சிறையுண்ட பிரமன் ருேற்றங்
கொள்ள வெள்கு மறைநாலு முகனுக விந்நகரங் கோயில் கொண்ட
வள்ளலருண் முருகனையோர் பிள்ளையென வேமதித்து வழங்கி ருனுல்
தள்ளரிய பேரின்பங் கொள்ளைகொள்ள வியன்றபிளளைத் தமிழ்நூ லம்மா 3

இன்னவன்யா வன்னெனிலிந் நாடுதமி ழிறையவர்க ளினிதி னேம்ப
மன்னுநலம் வாய்ந்திருப்பின் வருகவெங்கள் கவியரசு வருக வென்று
முன்னரெழுந் துவந்தெதிர்கொண் டழைத்தரியா சனமிருத்தி முகமன் பேசும்
அன்னபெருந் தகைமையுளான் மனக்கினிய னெனக்கென்று மன்பன் மாதோ 4

மங்கையர்க்க ரசிபிள்ளைத் தமிழ்பேரூர்க் கலம்பகநீர் வயல்கள் சூழ்ந்த
பங்கயத்த டப்பழனி முருகர்மயில் விடுதூதுப் பாட னூலும்
பொங்கருட்க விச்சேக்கி ழார்பிள்ளைத் தமிழுக்குப் புலமைமேவ
இங்கெவர்க்கு மெட்டாத பொருளெட்ட உரைநூலு மெழுதி யீந்தான் 5

சொன்னோக்கும் பொருனோக்குந் தொடைநோக்கு நடைநோக்குந் துகளிலாத
பன்னோக்கு நனிநிரம்பப் பலபாட லொருநொடியிற் பாட வல்லான்
மின்னோக்கு நுண்ணிடையாள் பங்கனடி வழிபாடே விரும்பு நெஞ்சன்
தன்னேக்கந் தமிழ்தழைப்பச் சைவநெறி தான்றழைப்பச் சார்வ தானுன் 6

இருபுனலு முயர்மலையும் வருபுனலும் வல்லாணு மெல்லா மோங்கும்
பெருமைதரு முறுப்பாக விளங்கு கொங்கு நாட்டினிலே பிறங்குங் கோவைத்
திருநகரில் வேளாளர் மரபில் வந்தா னவன்பேரைத் தினம்புகழ்ந்திங்
கொருமுறையோ பலமுறைந டேசனென்று வாயார வோது வோமே. 7

தாராபுரம் - நா. ஆறுமுகம் பிள்ளை.

2

முருகன் கழலிணை
உருகன் பொடுபணி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மட்டவிழ்பூங் கடுக்கைபுனை கண்ணுதலான் மகிழ்ந்தீந்த மைந்தன் கந்தன்
இட்டமுடன் உவந்துறையும் எழிற்றளிகள் பலவவற்றுள் ஏற்ற மிக்க
சிட்டர்புகழ் எட்டிகுடிச் செவ்வேள்பிள் ளைத்தமிழ்நீ செப்பு கென்று
கட்டழகன் விவேகானந் தக்குரிசில் கனிவினொடுங் கட்டு ரைக்க. 1

அவ்வுரைசீ ரியதென்ரு ளுடையபிள்ளை அடிமலர்க்கே அன்பு பூண்டோன்
செவ்வியபண் பின்னிசையால் திசைபோய கோவையினன் திகழ்வே ளாளன்
ஒவ்வுதலில் அத்துவித சித்தாந்த உண்மைதெரி உரவோன் யார்க்கும்
ஔவியமில் செம்மல்தமிழ்க் 'கவியரசு' நடேசனெனும் அபிதா னத்தன் 2

திருமுறையைப் பண்ணேடும் சிந்தைநெகிழ்ந் திடவோதும் செல்வன் சைவன்
வரன்முறையே மாணவர்கட் கியற்றமிழை வரையாது வழங்கும் வள்ளல்
பரவுபுகழ்ச் சென்னைப்பல் கலைக்கழக 'வித்துவான்' பட்டம் பெற்ருன்
துருவியடை தருந்தகைமை யானென்றுந் துப்புரவில் தொலைவில் லாதோன் 3

எட்டிக்குடி முருகன்பிள் ளைத்தமிழை எந்நலமும் இலங்கச் செய்து
சுட்டுடைய சாலிசகம் ஆயிரத்தெண் ணூற்றெழுபான் தொடர்ந்த ஆண்டு
வட்டமுறும் சருவசித் தானியள கார்சோம வாரந் தன்னில்
சட்டகம்தேய் மதிதிதிபன் மூன்றில்எட்டி குடியிறைமுன் தகைசா லன்பு 4

பொங்கிவழி அடியவர்கள் அழகழகென் றகமகிழ்வு பூத்துப் போற்ற
மங்குல்தவழ் கோயமுத்தூர்க் குமாரசுவா மிக்கவுண்டர் வரத்தின் வந்த
இங்கிதம்சேர் நடேசனென திருவிழியின் மணியனையான் எதிரில்லாதோன்
மங்கலமா வரங்கேற்றி ஞனவன்பல் நலமுமுறீஇ வாழ்க மன்ரே 5

நேரிசை வெண்பா.

எட்டி குடிவாழி ஈசன் கழல்வாழி
மட்டி லருள்வாழி வான்வாழி-சிட்டரெலாம்
பேசு நடேசன்செய் பிள்ளைத் தமிழ்வாழி
காசினியோர் வாழி களித்து.

R. S Puram P O
Coimbatore,
9—6—1947.

C. S. சொக்கலிங்கம் பிள்ளை.

3

கட்டளைக் கலித்துறைகள்.

எட்டி குடிமுரு கப்பெரு மானின் இணைப்பதத்தே
கட்டிக் கரும்புசெந் தேனறு நெய்யுங் கலந்தசுவை
கொட்டிக் குழைத்ததொர் பிள்ளைக் கவித்தொடை கோத்தணிந்தான்
குட்டித் தமிழடி யேன்களி கூர்ந்து குதித்திடவே. 1

ஏதொன்று கேட்பினு மெம்போல் பவர்க்கு மிதன்பொருளிங்
கீதென்று செப்புங் கவியர சாய எழினலத்தான்;
வாதொன்றும் இல்லான்; முனம்பழ னுதியன் மஞ்ஞைவிடு
தூதொன்று சொல்லிய கோவை நடேசனென் சொல்வலனே. 2

கோவை - கணபதி - க. கி. குமாரசிவனுர்

4

அறுசீர் விருத்தங்கள்

ஒட்டு, குடிலக் கரகத்து முத்த மாங்க மீதி லொளி
சொட்டு குடிலக் கண்ணுநதி துவன்றுஞ் சீடர் தமைப் போன்று
கட்டு குடிலைப் பொருளையன்பார் கவுமா ரர்கள்பெற் றின்புநிலை
எட்டுகுடியாக் கிடுமுருக னெட்டி குடியாந் தலமம்மா 1

பழவித் தமிழ்த மயக்குடிலைப் பாலாம் பொருளை யார்வத்தால்
மழவித் தமிழ்தன் வாய்க் கேட்டு மகிழ்ந்த நடேசன் போன்றுகலைக்
கிழவித் தமிழ் நடேசன்வாய்க் கிளவி யாய்த்தன் பெயர்தோற்றக்
குழவித் தமிழாக் கினனெட்டி குடிவாழ்ப் பிள்ளைப் பெருமாளே. 2

கோவை யிசையும் வேள்ள குலத்த னுகி யெட்டுகுடிப்
பாவை யிசையுமி கத்துடனே பரத்தை யிசைநற் பத்தியுளக்
கோவை யிசைத்து வேளாளக் குணமும் படைத்தே யெட்டிகுடிப்
பாவை யிசைத்தா னன்கதிற்றேம பாகை யிசைத்தான் மிகமாதோ. 3

தத்ததன தானந் தய்யத் தானன.

சத்தமறை மானுஞ் சையப் படிநேர்
தத்துவ மதீதந் தெள்ளித் தருசேய்
இத்தரையி லார்வங் கொள்ளற் புதமார்
எட்டிகுடி வேலன் துய்மைத் துதிதோய்
புத்தருள மூறுங் கள்வித் தகர்நா
பற்றுமனி யார்பண் துள்ளத் தருதாய்
வித்தமலி கோவன் செல்வப் பதிவாழ்
விற்பன நடேசன் பிள்ளைக்கவியே.

கந்தசாமி சுவாமிகள் கௌமார மடாலயம்
சிரவணபுரம்

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டிகுடி

முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்.

"நறவ மார்பொழிற் புறவ நற்பதி
யிறைவ னுமமே மறவ னெஞ்சமே"—சம்பந்தர்.

தரவுகொச்சகம்.

தன்பாட்டுக் கிணையில்லாச் சம்பந்தன் ருள்போற்றி
இன்பாட்டுத் திருப்பொதுவி லியற்றுமடி யிணைபோற்றி
என்பாட்டுக் கிருந்தாலு மின்பாட்டுக் கொண்டருளி
அன்பாட்டு மெட்டிகுடி யமர்வேல னருள்போற்றி.

நூல்

விநாயக வணக்கம்.

பொன்பூத்த கொன்றையந் தொங்கலும் திங்களும்
பொங்கர வுடன்கங்கையும்
பொதிகின்ற புரிசடை யினுன்முப் புரஞ்செற்ற
புண்ணிய னுருக்காட்டியும்
கொன்பூத்த வங்குசம் பாசம் பிடித்தகை
குலவிமய மகடன் உருவம்
குலவிடக் காட்டியும் தந்தைதா யுருவான
குஞ்சரனை நெஞ்சில் நினைவாம்
தென்பூத்த பழமறை சதாசிவோ மோஞ்சுப்ர
மணியவோ மென்றுசெப்பும்
செம்பொருள தாயைந்து முகமோ டதோமுகந்
திகழுமறு முகவழகனுய்
மின்பூத்த ஞானவடி வேல்ஏந்தி யன்பருள்
விளங்கும்ஆ னந்தவாழ்வை
மிக்கவள முறுமெட்டி குடிவளரு முருகனை
விளம்புபைந் தமிழ்தழையவே.

1. காப்புப் பருவம்

திருமால்

பெருந்தே னிறைக்கு நறைக்கமலம்
பிரியா மாத ரிருவிழியாப்
பிறங்கு முமையா ளுருவாகிப்
பெருமான் பாகம் பிரியாமல்
இருந்தே யுலகம் புரந்தருளும்
இலங்கு மாழிப் படையானை
இம்மைச் சீவன் முத்திதரும்
எங்கள் சைவ முதற்குருவை
மருந்தே ரமரர் தமக்குதவும்
வண்மை மாருக் கருமுகிலை
வணங்கிப் புகழ்வாம் தனக்கினிய
மருக னுன முருகோனை
அருந்தே னூர்க்கும் பொழில்புடைசூழ்
அழகா ரெட்டி குடியமர்ந்த
அமரர் சேனுதியான
அண்ணல் வேளைப் புரக்கெனவே. 1

சிவபெருமான்

சீதநி லாமத மத்தமெ ருக்கறு காறிள வரவமொடே
தேசமர் வேணிமுடித்தவன் முக்கதிர் சேர்விழியுடையவனீள்
சீகர வாரிதி கக்குவி டத்தைவி டாதுமி டறிலுறவே
சேர்சுவை நாவல்ப முத்தக னிக்கிணை யாநுகர் கிருபையினுன்
வேதன்மு ராரிமு னிற்றவ ரெற்பொடு தாதகி விரவியதோள்
மீதொரு நீள்கன கச்சிலை வைத்திடு வீரனை யுறுசினமால்
வேதிய ரேவுத ரக்கொடு கைக்கிரி கீறத னுடையவன்வான்
வீசிய தேசமர் சிற்சபை யிற்பர மேசனை யடிபணிவாம்
வாதனை யேதுமி னற்றவர் துய்த்தப ராவமு தினையளவா
வாழ்வுறு மாருயி ருட்டக ரக்குகை வாழ்வள மிகுமொளியாய்

மாதவ மீறும கத்திய னுக்கொரு வாகச முஜைகுருவாய்
மாகடன் மேலுறு கொக்கைவ தைத்தொளிர் வேலனே யடிபணிவார்
ஏதமி லாதுய வைத்தருள் நற்றெழி லாளனை யிமையவர்கோ
னீனும காநுப வக்கொடி சுற்றிய தோளனை யிறவுளர்மான்
ஏர்மிகு பாதமு டிக்கணி யக்களி மேவிடு விரகனைநீள்
ஏடவிழ் காமலி எட்டிகு டிக்கும ரேசனை யருள்கெனவே. 2

சிவசத்தி

எண்ணரிய பல்லுயிர்கள் தனுகரண புவனமிவை
எய்தியிரு வினையொழித்திட்
டிறுதியறு பரமசுக வீடெய்த வென்றுவெளி
யேயெம்பி ரான்செய்நடனம்
தண்ணளியின் மகவுநுக ரருமருந் தினையருட்
டாய்நுகர்ந் தூட்டுமமுதத்
தானீவல் போற்கண் டுயிர்க்கின்பு தருபரா
சத்திபத பத்மநினைவாம்
தண்ணுமை முழக்கமத குறுபுனல் காட்டச்
சகோடயாழ் வண்டுகாட்டத்
தத்தைதமிழ் பாடமட வன்னமுத லாம்பறவை
தாமிருந் தினிதுகேட்ப
நித்திலம் புன்னைசெம் பொன்கொன்றை சொரியவள
நிலவுபொழி லெட்டிகுடிவாழ்
நிமலவறு முகசிவனை நினையுமடி யவர்துணையை
நிதமும் புரக்கவெனவே 3

விநாயகர்

முனைமுக மெதிர்ந்தகய முகனுடல் பிளந்தசுரர்
முடியவொரு கோடுறுத்தி
மூதண்ட கூடமு மறைத்திடு பிணக்குவியல்
முளியவிழி யழலையுய்த்துப்

பணையணைய கரமுமிரு கவுளும்விடு நீராற்
பறந்தலையை யளருசெய்து
பற்றலர் குலக்கரு வறுத்துக் கொடுஞ்செயல்
பழுத்தச்ச மூட்டு மியல்பும்
தினையளவு பத்தியுடை யவர்களுக் குஞ்செய்த
தீவினையை வேர்பறித்துத்
திருவருள் மதம்பொழிந் தருளியல்பு முடையநற்
சித்தியைங் கரவேழமே
நனைமலர்கொ டுனதுபரி புரசரண நளினமெந்
நாளும் புகழ்ந்துதொழுவேம்
நட்புமிகு நும்பியை எட்டிகுடி நம்பியை
நயந்துகாத் தருள்புரிகவே. 4

திருநீறு

ஞானவன லாற்பசுவின் மலநீறி னமலமாம்
ஞாயத்தை யறிவுறுத்தி
ஞானியர்கள் திருமேனி மேன்மிளிர்ந் தறிவிலார்
நாட்டந் திகைக்க லாற்றிக்
கானமறை யுண்மாசு கழுவுவதெ னப்பகர்
கட்டுரைப் பொருளுமாகிக்
கடவுள்கண் மணியினுறு துணையான நீறெனும்
காப்புமுறு காப்பாகவே
மீனவ னழற்பிணி தவிர்த்துடற் கூனீவி
வெஞ்சமண விருளகற்றி
வேதநெறி சைவநெறி தழையவரு வேணுபுர
வேதியர்சி காமணிக்குத்
தானதரு மங்கள்சலி யாதுபுரி வார்குடி
தழைந்துசை வம்பொலிந்து
சட்டகலை யெட்டெட்டு முற்றுவள ரெட்டிகுடி
சார்குமர வேளினுக்கே. 5

திருவைந்தெழுத்து

வேத நான்கின் மெய்ப்பொருளாய்
வீட்டி னெறியை விளக்குவதாய்
விளம்பு மறைகட் கரசாகி
விண்ணு மண்ணு மெண்ணுவதாய்க்
காத லாகி யோதுபவர்
கடனேர் பிறவி கடத்துவதாய்க்
கடையே னுளத்தும் பயில்கின்ற
கடவு ளெழுத்தைந் தும்புரக்க
சீத வேரி மலர்க்கணைகொள்
சித்த சன்மைத் துனவேளைத்
திருமா லருமை மருமகனைத்
தேவர் மணவா ளனைமைந்தர்
மாதர் காதன் மக்களொடு
மறவா தேத்த எட்டிகுடி
வாழுந் தோகை மயின்மீது
வருமெய்ஞ் ஞானக் குருந்தினையே. 6

உருத்திராக்கம்

விண்மணியை யோருருவாக் கொண்டமுக்கண் மணிமுன்
விண்ணவர்கள் முப்புரத்தார் செய்கொடுமை விளம்பக்
கண்மணிநீ ருகுப்பவரு கண்மணியைப் பிறவிக்
கடியவினை நோய்கடியு மணியையெணி மகிழ்வாம்
தெண்மணியை விப்பிரர்கள் தேடுசுப்ர மணியைத்
தேவசிகா மணியையடி யார்கள்சிந்தா மணியை
எண்மணிக ளொன்பதிழை மாடமலி கின்ற
எட்டிகுடி வேலவனைக் காவல்செய்க வெனவே. 7

திருநந்திதேவர்

பாசத் தாம்பிற் பிணிப்புண்டு பயிலும் புலப்புல் லுணவார்ந்து
பராதீ னப்பட் டுளபசுக்கள் பதியாய் மேலாங் கதியுறவே
நேசத் தாலா கமவேத நிகழ்த்துஞ் சுத்தாத் துவிதநெறி
நிகழக் கல்லா னிழலிருந்து நிகழ்த்துஞ் சம்புக் கடுத்தவனுப்
பேசப் படுசீ ருடையானே பிரமன்முதலோர் முடிப்பூவின்
பிரச நாறும் பிரம்பானே பெருமா னந்திப் பெயரானே
வாசக் கமல மலர்மேவு மடவா ரிருநால் வரும்வாழும்
வளமா ரெட்டிக் குடிமருவும் வடிவே லவனைக் காத்தருளே. 8

வீரபத்திரர்

ஐந்தொழி லியற்றும் பரம்பரற் கன்பிலா
ராற்றுநல் வினைகடாமும்
அவமாவ தன்றியுறு பவமாய்ப் பெரும்பழி
யளிக்குமென் றுலகமறிய
மைந்துடைய மாமடிக ளின்மக மழித்தங்கு
வந்தமா லிந்திரன் முதல்
வானவரி யாவர்க்கு மங்கபங் கஞ்செய்த
வாள்வீர னினிதுகாக்க
வெந்தொழிற் சூரனுட லந்தடிந் தோங்குபெரு
வெற்பைப் பிளந்தலைமிகு
வேலையை யுரிஞ்சவடி வேலையெறி வேலையொரு
விளையாட் டெனக் கொள்வேளை
சந்தமுந் துங்கருணை யருணகிரி நாதன்
தமிழ்க்கவிகள் கிள்ளை யோதத்
தண்கரும் பொன்கண்முத் தந்துளிக் கும்பொழில்
சாரெட்டி குடிமுருகையே. 9

தமிழ்த்தெய்வம்

திரிபுரமெ ரித்தவிரி சடையிறைவர் சங்கத்
திறற்புலவ ரோடிருந்து
செவ்வனே யாய்ந்தவிய லுடையதா யவர்முனஞ்
செய்தகள வியலுடைத்தாய்
அரியபொரு ளெல்லா மடங்குகுறள் வேதமுட
னன்பர்மொழி திருவாசகம்
அருமறைக ளாகம முடிப்பெளி துணர்த்துசித்
தாந்தநூ லாதி யுளதாய்ப்
பெரியதே வாதிய ருவப்பவின் கவிபாடு
பேரறிஞர் பேணு மமுதாய்ப்
பேருலகி லென்றைக்கு மழியாத தமிழெனும்
பெண்ணணங் கினிதுகாக்க
சீரிய தமிழ்த்தெய்வ மாகிமுத் தமிழினாற்
றிட்டுகினும் வாழவைக்குஞ்
சேந்தனைக் கந்தனை யெட்டிகுடி வேலனைத்
தேவர்கள் சிகாமணியையே. 10

௨. செங்கீரைப் பருவம்

மண்ணுலகி லூழின்வழி வருகின்ற சிறுமகார்
வாய்குழறி யோதுகுதலை
மங்கல வழக்கினாற் செங்கீரை யென்றுதமிழ்
வாணர்கள் வழங்குவாரால்
பண்ணுலவு பழமறைக ளின்னமிவ னின்னனென்
பரிசுணர லாகாதவெம்
பரமனிரு செவிகுளிர வுபதேசம் வைத்தநின்
பவளவாய் மழலைமொழிதான்
உண்மையினி லியல்பாம் வழக்கென் றுணர்ந்தியா
முய்யவுன் பாலிரந்தேம்
உள்ளமல மூன்றும்விட் டோடவநு பூதியா
முற்றிட விரங்கிவாய்மைத்

திண்ணமுடை யார்பரவு மெட்டிகுடி வேலனே
செங்கீரை யாடியருளே
திமிரமல மகலவரு மெய்ஞ்ஞான பானுவே
செங்கீரை யாடியருளே. 1

உளதெனவு மிலதெனவு முருவெனவு மருவெனவு
மொன்றன் றிரண்டென்னவும்
உடலெனவு முயிரெனவு மைம்பொறிக ளென்னவும்
உணராத பாழென்னவும்
அளவில்வித மாவுலகி லுளறுவன பலசமய
ஆரவா ரத்திலுண்மை
அறியாது பேதுற்ற சிறியோ முளத்துயர்
அகற்றலுன் கடனையனே
களகள வெனக்கரட மழைபொழி பகட்டுருவு
கண்டவந் தகர்சொனம்புங்
கயவர்போ லாகாது மெய்யுணரு மாசையாற்
கந்தனினை வந்தணைசெய்தோம்
திளையவனு பூதியரு ளெட்டிகுடி வேலனே
செங்கீரை யாடியருளே
திமிரமல மகலவரு மெய்ஞ்ஞான பானுவே
செங்கீரை யாடியருளே. 2

ஓராலி னிழலிரு மூன்றுபகை யற்றமுனி
வோர்நால்வ ரஞ்சடங்கி
உய்யமா சறுமின்ப மெழுமாறு மோனத்,
துணர்த்தும் பெருங்கடவுளும்
சீராம னும்பொதிய முனியும் பராசரன்
சேய்களிரு மூன்றுபேரும்
சீகாழி வளநகர்க் கண்ணுடைய வள்ளலுஞ்
சிற்றம் பலங்நாடியும்
ஆராத ரத்துன்னை யேபுகழு மருணகிரி
யையனு முதற்பலருமே
அரியபே ரின்பவநு பூதியுற வொருமொழிமு
னருளிய தறிந்தடைந்தேம்

சோாத நிருதர்குல கலகயா முய்யவொரு
செங்கிரை யாடியருளே
செட்டியென வெட்டிகுடி யுற்றவடி வேலனே
செங்கிரை யாடியருளே. 3

உகந்தொறு முயர்ந்தகயி லாயமலை
மீதிலுயர் ஒளிருமணி மண்டபத்தே
ஓங்குமரி யணைமீது புவனமுழு
துடையாளு முடையானு நடுவிருத்தி
முகந்திருத் திக்குழைந் துச்சியை
முகந்துவாய் முத்தாடி மாறிமாறி
முருகவா வென்றெடுத் துத்தோ ளணைத்தோறு
முறுவல்செய் தொழுகுமழலை
அகந்தளிர்ப் பப்பேசு மஞ்சுகப் பிள்ளையே
அடியேங்க ளுஞ்சுகமுற
அருமதலை குதலைமொழி குழறியொன்
ரேதினு லந்நன்றி யென்றுமறவேம்
திகழ்ந்தமண நாறுபொழி லெட்டிகுடி வேலனே
செங்கிரை யாடியருளே
திமிரமல மகலவரு மெய்ஞ்ஞான பானுவே
செங்கிரை யாடியருளே. 4

பூமேவு சரவணப் பொய்கைதனில் வளர்ஞான்று
போற்றுமுடு மகளிர்மகிழப்
புன்முறுவ லுறவோ ரின்மழலை யாயினும்
புகலா திருந்தனைகொலோ
பாமேவு புகழுந்தை யோமொழிப் பொருளைய
பகரென்ற போதிலுன்றன்
பவளவாய் திறவாது கைகாட்டி னுய்கொலோ
பண்ணவர்க ளுண்மகிழவே

நாமேவு சூரனிடு சிறைதவிர்ப் போமென்று
நண்ணியவர் களவின்மொழியும்
நாதனே பழமறைக ளோலிடும் பாதனே
நாதாந்த மானபரனே
தேமேவு பொழில்சூழு மெட்டிகுடி வேலனே
செங்கீரை யாடியருளே
திமிரமல மகலவரு மெய்ஞ்ஞான பானுவே
செங்கீரை யாடியருளே. 5

மலரிதழி னளிமொய்த்த தெனவொளிரு மணியாழி
மாட்டிய மலர்க்கையூன்றி
மண்மீதி லொருகான் மடக்கிக் கிடத்தியொரு
மலரடி நிறுத்திவைத்துப்
பலமணிக ளிழைசுட்டி நெற்றியா டக்கருணை
பாலிக்கும் விழிகளாடப்
பவளவித ழிடைமுறுவன் முத்தமா டச்செவிப்
படரொளிக் குழைகளாட
நிலவுவிரி முழுமதிய முகமாட நீபமணி
நீள்வரைத் தோள்களாட
நிசிசரர்கள் திண்டாட வமரர்கள் மகிழ்ந்தாட
நிலமகளி னுதலி னுறுந்
திலகமென வளரெட்டி குடிமுருக குகபகவ
செங்கீரை யாடியருளே
திமிரமல மகலவரு மெய்ஞ்ஞான பானுவே
செங்கீரை யாடியருளே. 6

வேறு

பாதல மேவுர காதிப ருடப் பாரும சைந்தாடப்
பாரவ ரைக்குல மாடத் திரையெறி பரவை யுயர்ந்தாடப்

போதனு நாமிசை யாளுட னுடப் புயல்வண னுராடப்
பொன்னு டச்சுரர் மன்னு டப்பல பொற்கொடி யாராட
ஆதவ னுடநி லாமதி யாடவு டுக்க ளசைந்தாட
அழகிய கலபநன் மயிலா டத்திரு வருணையி லரசவையில்
சேதொளி யாடமு னுடிவ ருங்குக செங்கோ செங்கீரை
சித்தி யளித்தரு ளெட்டி குடிக்குக செங்கோ செங்கீரை. 7

நெக்குரு கித்தொழு பத்தரு ளத்தி னிமிர்ந்தூ றுந்தேனே
நிச்சய மற்றுழ லற்பரு ளத்தும றைந்தே நின்ருேனே
பக்குவ ருக்கு நினைப்பு மறப்பும றுந்தா டந்தாள்வோய்
பச்சை யிலைக்கல ருக்கு நினைப்புறு மின்பீ யுந்தேவே
கொக்கு வருக்கை பழக்கத லிக்குலை கொண்டா லுங்காநீள்
கொச்சையி லூற்று மறைத்தமி ழைப்பொழி கொண்டால் செந்தூரா
செக்கர்ம ணிப்பிர பைப்பொலி கற்பக செங்கோ செங்கீரை
சித்தி யளித்தரு ளெட்டி குடிக்குக செங்கோ செங்கீரை. 8

எச்சம யத்தவ ருக்குமி லக்கென நின்ருளுந்தேவே
எத்துகு ணக்கல ருக்குணர் வுட்க மறைந்தே நின்ருேனே
பச்சை மறக்கொடி சுற்று புனத்தெளி வந்தே சென்ருேனே
பட்ச மிகுத்தவ ளிட்ட புதுத்தினை மென்றே தின்ருேனே
கச்சை யறுத்த தனத்து மயக்க மிகுந்தா ளென்றேகால்
கட்டி முடிக்கவள் பொற்பதம் வைக்கவுளம் பூணுஞ்சேயே
செச்சை மணத்த கடப்பணி பொற்புய செங்கோ செங்கீரை
சித்தி யளித்தரு ளெட்டி குடிக்குக செங்கோ செங்கீரை. 9

செப்ப முறப்பல லக்கண லக்கிய மோதி லரும்பாவே
செப்பி வழுத்த மனத்துறு பத்திய ராகி னறும் பாகே
ஒப்ப நலத்த தமிழ்க்கவி யெப்புல வோரும் விரும்பாவீ
தொப்ப விசைக்க வெவர்க்குறு மப்பவெ ணுவர நன்கீவாய்

மைப்புய லொத்த உடற்கரு ணைப்புய லார்மரு கெங்கோவே
வச்சிர நற்படை யத்தன் மகட்குள மாலருள் சிங்காரா
அப்ப வெனச்சிவ னைச்சொலு நற்கும ராகுண கெம்பீரா
அற்புத மிக்குள வெட்டி குடிக்குக னாடுக செங்கீரை. 10

3. தாலப்பருவம்

கதிரோன் குடபான் மலைமறைந்தான்
ககனத் தடத்தி லுடுவரும்பிக்
கதிர்மா மதிய மலர்பூத்துக்
கமழ்பூந் தென்ற லுலவிடுமால்
முதிரா விளம்பார்ப் பினந்தாயர்
முடங்குஞ் சிறையி லொடுங்கினபூ
முளரிக் கதவ மடைத்துவரி
முழங்கும் வண்டுந் துயின்றனவால்
எதிரா சர்களந் தியின்மறைக
ளியம்பிக் கடன்க ளியற்றியபின்
இதயக் கமலத் துணையிருத்தி
யிமைகள் பொருந்தி யொடுங்கினர்காண்
சதுரா னனனைச் சிறையிட்ட
சதுரா தாலோ தாலேலோ
தமிழா கரவெட்டிக் குடிவாழ்
தலைவா தாலோ தாலேலோ. 1

அங்கத் தொருகூ றமர்ந்தாளு
மரனும் பாகம் வேறாகி
அருமா தவங்கள் செய்தபய
னாக முளைத்த பசுங்குருந்தே
சிங்க முரித்து மேல்போர்த்த
திறலார் சரபத் திளம்பார்ப்பே

செங்கட் கயவாய் மகிடனுயிர்
செற்ற பிணவி னிளங்குருளாய்
கங்கைப் புனலி னிடையெழுந்த
கதிரார் துகிரி னிளங்கொழுந்தே
கமழ்பூம் பொய்கைச் சரவணத்தின்
கண்ணே பிறந்த கதிர்முத்தே
தங்கக் கட்டி யேமணியின்
திரளே தாலோ தாலேலோ
தமிழா கரவெட் டிக்குடிவாழ்
தலைவா தாலோ தாலேலோ. 2

அலையிற் பொலியும் பொய்கையிலே
யசையுங் கமலத் தொட்டிலிலே
அறுமீன் மாத ரொக்கலைமே
லசலாம் பிகையின் மடிமீதே
மலையைச் சிலையாக் குழைத்தபிரான்
மார்பின் மேலே தோண்மேலே
மகிழ்ந்து பொலிந்து வீற்றிருந்து
வளர்ந்து தவழ்ந்து விளையாடித்
துலையிற் பொலியு நாவென்னத்
துளங்கா ருளத்தே களிதூங்கும்
துய்ய ஞான மழகளிறே
துரியங் கடந்த பரம்பொருளே
தலையைக் குனிவார் துயரனைத்துந்
தவிர்ப்பாய் தாலோ தாலேலோ
தமிழா கரவெட் டிக்குடிவாழ்
தலைவா தாலோ தாலேலோ. 3

திருந்தப் புவன மீன்றவடன்
றிருமா முலையுண் டகங்குளிர்ந்து
திரைவா ரிதிநேர் சரவணத்திற்
செவ்விப் பூந்தொட் டினிலமர்ந்து
மருந்தி லினிய வருவர்முலை
மாந்த விரும்பி வாரியழ
வானோர் பகையாஞ் சூரரழ
மாயம் பெருத்த குன் றமழ
விரும்பிப் படைத்த மாயையழ
விம்மி விம்மி யழுங்குழந்தாய்
வேத னழவன் றளைபூட்டி
மிகுங்கா வலிடை விட்டவனே
தருந்தந் தைக்குக் குருமொழிசொல்
சாமீ தாலோ தாலேலோ
தமிழா கரவெட் டிக்குடிவாழ்
தலைவா தாலோ தாலேலோ. 4

அல்லி னிருண்ட வாணவத்தா
லறிவு குருடா மாருயிர்கள்
அனைத்தும் விடய வாரகமும்
அரிய சொரூப வாரகமும்
புல்ல லொழியத் தனுகரண
புவனம் படைத்துக் கொடுத்தளவில்
போக மூட்டி யுலகாசை
போன பின்பு பெருவீட்டில்
தொல்லை யொழிய வைத்தின்பத்
துயிலில் வளர்க்குந் திருவருளாம்
தாயாள் வயிற்றிற் சேயான
சுப்ர மண்யப் பரம்பொருளே

சல்லென் றொலிக்கும் பழையமறைத்
தண்டைத் தாளா தாலேலோ
தமிழா கரவெட் டிக்குடிவாழ்
தலைவா தாலோ தாலேலோ. 5

குஞ்சி திருத்தி நீராட்டிக்
குவளைக் கண்கண் மையெழுதிக்
கொள்ளுங் கலங்கள் பலபூட்டிக்
கொங்கை யருத்தி முத்தாடி
மஞ்சர் நவவீ ரர்க ளுடனே
மறுகிலாட விடுத்துப்பின்
மாலை யயினி நீர்சுழற்றி
மணிப்பூந் தொட்டி லினில்வளர்த்தே
அஞ்சொற் கிளிமா தர்கள்பாட
லன்பாய்ப் பாடித் துயில்வித்தால்
அரசே மழலை பலபேசி
யங்கண் விழித்துக் கிடந்தனையால்
தஞ்ச மடைந்தார் தமக்கெளிய
சாமீ தாலோ தாலேலோ
தமிழா கரவெட் டிக்குடிவாழ்
தலைவா தாலோ தாலேலோ. 6

வேறு

தெண்கிணை கொட்டுந் தண்வயல்
முற்றும் செஞ்சாலிப் பயிர்கள்
செழுமத வாரண மறைய
வளர்ந்து திரைப்புனல் போலலையப்
பண்கள் மிழற்றும் வெண்பா
லுழத்திப் பாவையர் வாழ்சேரி

பரவையி டைச்செறி குறுநில
　　மெனவுழு பகடிரு முகிலென்னத்
திண்கைக் கோலிற் போர்கள்
　　சரிப்போர் திமில்விடு வோரென்னத
செந்துகி ரின்கொடி சங்கொளிர்
　　வெண்டர ளஞ்சொரி யுங்கழனி
தண்கடல் வைப்பொக் குங் குளி
　　ரெட்டிக் குடியாய் தாலேலோ
தமிழ்முனி பரவிய சிவசர
　　வணபவ சண்முக தாலேலோ. 7

அமலே மிகுங்கிணே முழவ மதிர்ந்திட
　　வரியன் மகிழ்ந்துழவோர்
அரிகள் சரிந்துறு தலேகளு
　　திர்ந்திட வாணேப் பகடுய்த்தே
நமர்க ளடுந்தொழில் புரிய
　　விரைந்திடு நாவல் நாவலெனும்
நரலே யெழுந்துயர் ககன
　　மளந்திட நாந்தக நேர்வாளே
குமர ரிரிந்திட வுந்த உறும்பல
　　குருகுக ளிரையாரக்
கொடிக ணிறைந்திட வினேக
　　ணடந்திடு குளிர்பூம் பழனநிலம்
சமர நெடுங்கள நிகரெட் டிக்குடி
　　சார்வேள் தாலேலோ
தமிழ்முனி பரவிய சிவசர
　　வணபவ சண்முக தாலேலோ. 8

துன்று முகிற்கண மின்னுட ஞடுந்
தூய பொன் மாளிகைகள்
துங்கக் கொடியமை துன்றப் பனிமதி
தோயு மிருல்நிகர
வென்றி மிகுங்கொடி வரியரி யடுசின
வேழ நிகர்த்தவர்கண்
மேவிப் பிணைவிழி யார்பச் சிளமயில்
மேனிக் கொடி யிடையார்
என்று மிருப்பது ஞலிமை
யோர்கண மின்பந் துய்ப்பதனுல்
ஏமத் துணையென நீயு மிருப்பத
ஞலிது புளினர்கள் வாழ்
குன்ற மிகுந்திணை யென் றவி
ரெட்டிக் குடியாய் தாலேலோ
குறமகள் கனதன முருவிய
திரள்புய குமரா தாலேலோ. 9

வேறு

இமய மடப்பிடி பெற்றிடு
களிறே தாலோ தாலேலோ
இபமுக வற்புத னற்புறு
துணைவா தாலோ தாலேலோ
அமரர் தமக்கிறை பெற்றவள்
கொழுநா தாலோ தாலேலோ
அமுத கடற்றுயி லுற்றவர்
மருகா தாலோ தாலேலோ
குமர குருப்பெயர் தக்கவெ
மிறையே தாலோ தாலேலோ

குக வுயிருக்கு ளிருக்குமி
    னுயிரே தாலோ தாலேலோ
சமரச நிச்சய முற்றவர்
    தலைவா தாலோ தாலேலோ
தமிழ்வள ரெட்டிகுடிப் பதி
    முருகா தாலோ தாலேலோ. 10

4. சப்பாணிப் பருவம்

பிண்டத்தி லோருயிரிருந்ததை யசைக்கின்ற
    பெற்றிபோ லொருபேருயிர்
பேருலக மேதனது பேருட லெனக்கொண்டு
    பிறழாம லசைவிக்குமிவ்
வண்டத்தி லவனன்றி யணுவுமசை யாதென்னு
    மறிவுசிறி தேனுமின்றி
ஆத்தர் மொழி நம்பாது நாத்திகம் புகல்கின்ற
    வசடர்க ளகன்றுபோமின்
வண்டக் குணத்தரவர் கூட்டத்தை யணுகாது
    மனதுமெய் மொழிகளாலே
வழிபாடு புரிகின்ற வடியார்க ணலமேவ
    வம்மின்க ளென்றல்போலத்
தண்டத் தனித்தொங்க லணிதோள செங்கைகொடு
    சப்பாணி கொட்டியருளே
தருமமிகு மெட்டிகுடி முருகதிரு மருகனே
    சப்பாணி கொட்டியருளே. 1

தருநிழலில் மருவமரர் நெஞ்சுபறை கொட்டிடத்
    தளவநிகர் பற்கள்கொட்டத்
தரியாத வுறுகணா லுறுகணீர் கொட்டிடச்
    சலதியிடை மீன்கள் வாரி

அருகாது கொட்டுகென வாணையிட் டிந்த்ரனரி
யயன்முதலி னோரையெல்லாம்
ஆலைக் கரும்பென்ன வின்னுவிழைத்தடா
வாட்சி புரியவுணர் மடியக்
குருகுடைய அவர்மாதர் மார்கொட்ட வங்கையாற்
கோலமுக மீதுகொட்டக்
குவளைநிகர் கண்கணீர் கொண்டல்போற் கொட்டிடக்
குணங்குவாய்த் தசைகள் கொட்டச்
சருகிலழ லிட்டதென வேல்தொட்ட வீரனே
சப்பாணி கொட்டியருளே
சகலவள நிறையெட்டி குடிமுருக
குகசெட்டி சப்பாணி கொட்டியருளே. 2

திடநிலவு மசுரர்மன நடுநடுங் கத்தோள்க்ள்
சினவிழி யிடந்துடிக்கத்
திராத அவர்காதன் மாதர்மங் கலநாண்
சிதைந்துமுலை மீதுவீழக்
கடனடுவு ளவர்கணக ரினில்வான வில்லிரவு
காணமலர் புலவுநாறக்
கனவுதனி லிரதமொடு குதிரைவர வேறுதீங்
கானவுற் பாதநிகழ
வடகிரியு மிருநாலு குலவரையு மசையநெடு
வஞ்சக்ர வுஞ்சமுலைய
வாரிதி வெதும்பியலை மோதவிண் ணோர்க்கெலாம்
வலதுதோள் விழிதுடிக்கத்
தடவிமய மகள்விழி களிக்கநின் செங்கைகொடு
சப்பாணி கொட்டியருளே
தருமமிகு மெட்டிகுடி முருகதிரு மருகனே
சப்பாணி கொட்டியருளே. 3

செங்கட் கருங்களத் துத்திப் படத்தரவு
துளையெயிற் றமிழ்துகொட்டத்
தேனெழுக் கென்னவிசை மகிதியாழ் கொட்டத்
திமிந்திமிதி யென்றுவாணன்
அங்கைத் தலங்களோ ராயிரங் கொண்டுமுழ
வண்டமதி ரக்கொட்டிட
அண்டரொடு தொண்டர்விழி கண்டுவகை கொண்டுபே
ரானந்த மாரிகொட்டத்
திங்களமு தங்கொட்ட மதலைபொன் கொட்டவலை
சுரநதித் திவலைகொட்டச்
சிவகாமி யம்மைமகிழ் புன்முறுவல் கொட்டிடத்
திருமன் றி லாடுமிறைவர்
தங்கைத் தலங்கொட்ட நடுமாடு பாதனே
சப்பாணி கொட்டியருளே
தருமமிகு மெட்டிகுடி முருகதிரு மருகனே
சப்பாணி கொட்டியருளே. 4

வேறு

அட்ட திசைக்களி றுட்கவெதி
ரறைவார் குலவரை பந்தெறிவார்
அகில மெடுத்தப.: றலையரவ
மாழி யெனக்கை விரற்புனைவார்
குட்டை யெனக்கட லளறுசெய்வார்
குதிரைக் கனலினை யுஞ்சுடுவார்
கொண்டற் கணமொரு கைப்பிழிவார்
கொடிமின் மாலைபு யத்தணிவார்
எட்டுத் திசைகள் புரப்பவரை
யேவற் கொளுவார் சூரியனை

இதுவோர் தீப்பொறி யென்றிகழ்வா
　　ரிகலான் மிக்கநி சாசரர்கள்
கொட்ட மடக்கிய கதிர்வேலா
　　கொட்டி யருளுக சப்பாணி
கொழிதமி ழெட்டிகு டிக்குமரா
　　கொட்டி யருளுக சப்பாணி. 5

மன்ற நடித்திடு மெம்பெருமான்
　　மலைமா ணைப்புணர் திருநாளில்
வருவா யற்புத முனியேநீ
　　மலையப் பெருமலை யுறுகவெனத்
தென்றிசை சென்றிடு பொழுதிமையஞ்
　　சிறிதென ஓங்கிய விந்தவரைச்
சென்னி மிசைக்கை கவித்ததலஞ்
　　சேர வடக்கிய திறலாளன்
கன்று சினத்தச முகியருமைக்
　　காதல ராகிய வாதாவி
கபடத் தவமுறு வில்வலனைக்
　　காசினி மாசற வேயெளிதிற்
கொன்ற தவக்குறு மாமுனிவன்
　　குருவே கொட்டுக சப்பாணி
கொழிதமி ழெட்டி குடிக்குமரா
　　கொட்டி யருளுக சப்பாணி. 6

வேறு

சஞ்சித மென்றக ளஞ்சிய மொண்டே
　　தானுகர் தனுவயலில்
தண்டா தேவிளை யாகா மியவினை
　　தானுஞ் சஞ்சிதமாய்

எஞ்சுத லின்றி மிகுந்து வருஞ்செய
லென்று குறைந்திடுமோ
என்றுள மஞ்சியு னஞ்சர ணஞ்சர
ணென்றடை யுஞ்சரணர்
வெஞ்சம னஞ்சவி டும்படர் தங்கையில்
வீழா மேஞானம்
விஞ்சமி குந்தரு ளென்றுரு வங்கொடு
விழியெதிர் வந்தவர்தம்
குஞ்சிபு ஊனந்தருள் செஞ்சிறு கையா
கொட்டுக சப்பாணி
கொற்றவை பெற்றரு ளெட்டிகு டிக்குக
கொட்டுக சப்பாணி. 7

வேறு

பிறவிக் கடலி லலைவாரைப்
பேணி யெடுக்குங் கமலக்கை
பெரிய பொருளைத் தெரிவிக்கும்
பெருமைச் சின்முத் திரைச்செங்கை
உறவும் பொருளுந் துறந்தாரை
யுவந்தே யஞ்ச லளிக்குங்கை
உம்ப ரிம்ப ரின்பமெலா
முதவும் விரத வரதக்கை
மறவி நினைவு மில்லாத
வாழ்வார் தலைமேன் மன்னுங்கை
வடிவேல் விளங்குந் தொடிசேர்கை
மாதே கடைக்கண் வழங்குகெனக்
குறவி திருமுன் கூப்புங்கை
கொண்டே கொட்டுக சப்பாணி
குறையா நிறைவே எட்டிகுடிக்
குமரா கொட்டுக சப்பாணி. 8

வேறு

மச்சத்தி னைச்சுடுச ரத்தைக்க டற்கடுவை
மைப்பான லைப்புரையுநீள்
மைக்கட்க ளிப்பினிலொண் முத்தத்தி னைப்பழிசி
ரிப்பான திற்றுவரினுல்
அச்சத்த மிக்ககட லுக்குட்கி னைத்ததுகி
ரைக்கோவை யொத்தவிதழால்
அட்டுத்து னைப்படன்மு தற்குற்ற மற்ளெரிர
மைத்தோளி னிற்குவடெனுக்
கச்சைக்கி ழித்துநிமிர் செப்புத்த னத்தினின்ம
னத்தாசை மிக்கிதணில்வாழ்
கற்புக்கு றத்தியரு குற்றுத்து தித்துருகு
கைக்கேவ லுக்குவிழைவாய்
சச்சப்பு டத்துருவ மொற்றிப்ப ழக்கனிகர்
சப்பாணி கொட்டியருளே
சற்பத்தி யர்க்குதவு மெட்டிக்கு டிக்குமர
சப்பாணி கொட்டியருளே. 9

வேறு

மஞ்சிவ ருங்கன குன்றுத டிந்தவ லிக்குலி சப்பாணி
வஞ்சனை மிஞ்சுமி லங்கையெ றிந்தவ னைத்தசி லைப்பாணி
கஞ்சமி ருந்துல கங்கட ருங்கன கக்கர கப்பாணி
கம்பலை யுந்திவ னைந்துல கம்பொதி கைச்சக டற்பாணி
எஞ்சவ ருந்திய புங்கவன் முந்திய நற்றவர் மற்ருேரும்
எங்கள ருந்தவ மென்றுப ணிந்திடு மெட்டிகு டித்தேவ
குஞ்சரி கொங்கைம ணந்தரு ளுங்குக கொட்டுக சப்பாணி
குன்றமெ றிந்தவ கந்தசி வந்தகை கொட்டுக சப்பாணி. 10

5. முத்தப் பருவம்

உருகு முளத்தோ டணைத்துமையா
ஞுச்சி மோந்து முத்தாடி
ஊட்ட வுண்ட வபரபர
வோதி மயமாந் தீம்பாலும்
குருகு பரவு சரவணத்திற்
குலவி யறுவர் தாய்மார்கள்
கொடுத்த கொங்கைத் தீம்பாலும்
குடைவார் பிறவி வினைதீர்த்துப்
பெருகு கங்கை யாயிரமாம்
பிரசக் குமுத மலர்வாயிற்
பிறங்கு மமுதுஞ் சிவபெருமான்
பிறழா மறைசொல் வாய்மலரின்
முருகு நாறுஞ் செங்கனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
முத்தர் பரவு மெட்டிகுடி
முருகா தருக முத்தமே. 1

முத்தி நெறிதேர் முனிவர்க்கு
முனியாங் கல்லா னிழலரசும்
முதிரா வன்பா லவன்றிண்டோள்
முயங்குங் கொடியு மைமைந்தனும்
பத்தி மிகுவெங் குருகூடற்
பதிவா ழிருதம் பதிமாரும்
பரிந்து முலையூட் டியவறுமீன்
பாவை மாருங் குஞ்சரியும்
தத்தி யருவி யிழிபுனவர்
தருமான் அருணைப் பெருமானும்

தரங்கக் கங்கை மானும்வாய்த்
தமைகேட் டியாமும் பெறவிழைந்தோம்
முத்தி தருஞ்சீ ரெட்டிகுடி
முருகா தருக முத்தமே
மும்மைத் தமிழின் பயனுன
முதல்வா தருக முத்தமே. 2

பித்தைத் தருகட் சரமெய்து
பேணு விளைஞர் தமைப்பிடித்துப்
பெருகுங் காம நஞ்சருத்திப்
பிணிக ளுடலிற் புகுத்தியவர்
சொத்தைக் கணத்திற் பறித்தெளிதிற்
றுறவ ராக்குந் திறம்படைத்த
துட்டக் கணிகை மகளிர்மனைச்
சுழன்று திரிந்த வருணகிரி
அத்தைத் தவிர்த்துக் கையறவோ
டாவி விடுக்கத் துணிவுறுகால்
அச்சந் தவிர்த்துத் தொண்டுகொண்டு
னருமைப் புகழைப் பாடுகென
முத்தைத் தருசொற் றருகனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
முத்தர் பரவு மெட்டிகுடி
முருகா தருக முத்தமே. 3

துட்ட மதனைப் பொடிசெய்த
சோதி நயனச் சிவபெருமான்
துலங்கு முகங்க ளைந்தினொடுந்
தோன்று திருக்கு மதோமுகமும்

திட்ட முறக்கொண் டுள்ளவிவன்
தேரி னமக்கு வேறலன்காண்
சிவையே யென்றன் றுமையவட்குத்
தெரித்த சரதந் தேருமல்
இட்ட முடன்கோ ழியைப்பாடி
யிளங்குஞ் சினையும் பாடேனென்
றிசைத்த பொய்யா மொழிப்புலவன்
றிகைக்கச் சுரத்தி னிடைமறித்து
முட்டைப் பெயரிற் கவிகவர்வாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
முத்தர் பரவு மெட்டிகுடி
முருகா தருக முத்தமே. 4

சத்தஞ் சுவையே முதலாகச்
சாரும் புலன்க ளெனும்வேடர்
தங்கள் சீறூ ரிடைவளர்ந்து
தன்னை யறியா மன்னுயிரை
நித்தஞ் சுகத்தில் வைத்திடுவா
னேசித் தடுத்துத் தடுத்தாளும்
நேர்மை யுலக மறிந்துய்ய
நித்தப் பிரம சாரிநீ
கத்துங் கிளிகள் கடிந்தகுறக்
கன்னி யிருந்த தினைப்புனத்தே
காளை வேட னெனச்சென்று
காதன் மொழிந்தங் கவள்செவ்வாய்
முத்தம் பெறவே துடித்தவிதழ்
முத்தந் தருக முத்தமே
முத்தர் பரவு மெட்டிகுடி
முருகா தருக முத்தமே. 5

சந்தம் பதினு ருயிரஞ்சொல்
சதுர னல்லேன் கீரனலேன்
சங்கத் தவரு ளொருவனலேன்
தண்ட பாணிச் சாமியலேன்
கந்தர் கலிவெண் பாவருளுங்
கனிவாய் மகவல் லேன்போரூர்க்
கவிஞ ரேரேு மார்க்கச்ச
காயன் பகழிக் கூத்தனே
சந்த மறையுந் தமிழுந்தேர்
தன்னே ரில்லாக் குமரகுரு
தாச னேவல் லேனிவர்தாள்
தாங்குஞ் சென்னி யடியேற்கு
முந்தை மறைகள் மொழிகனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
முத்தர் பரவு மெட்டிகுடி
முருகா தருக முத்தமே. 6

வேண்டு மடியார் வேண்டுபவை
வெரும லுதவும் பெருமனென
விளம்பு மருண கிரிநாதன்
மெய்மை நம்பி வேண்டினன்யான்
ஈண்டு நிதியக் குவைவேண்டேன்
எழிலார் மாதர் நலம்வேண்டேன்
இமையோ ரரசா குதல்வேண்டேன்
எதுவும் வேண்டா நலம்விழைந்தேன்
ஆண்டா யுன்றன் றிருநாமம்
ஆரா வன்பாற் சொலவிழைந்தேன்
அடியா ரேவல் செயவிழைந்தே
னவையீந் தருளத் தாமதித்தால்

மூண்ட விழைவுக் கிரங்கியொரு
முத்தந் தருக முத்தமே
முத்தர் பரவு மெட்டிகுடி
முருகா தருக முத்தமே. 7

வேறு

குத்திப் பொருப்பையெறி சத்திச் சமர்த்தகமழ்
குமுதவாய் முத்தமருளே
கொத்துப் படப்பணியெ டுத்தப் பரிக்கண்வரு
குமரவாய் முத்தமருளே
நத்துக் கரத்தர்மரு கக்கற் பகக்கனிநின்
நளினவாய் முத்தமருளே
நக்கர்க் குமெய்ப்பொருள்வி ரித்துச்சொலற்குவிரி
நலமுள்வாய் முத்தமருளே
பத்தர்க் குணித்தமுமி னிப்புற்ற புத்தமுத
பவளவாய் முத்தமருளே
பச்சைக் குறத்தியித ழிச்சித் தெழுச்சியுறு
பழுதில்வாய் முத்தமருளே
வித்தைக் கடற்குள்முழு கிக்கைக் கொள்முத்தனைய
விமலவாய் முத்தமருளே
மெய்ப்பத் தரெப்பொழுது மெச்சுற் றவெட்டிகுடி
விரகவாய் முத்தமருளே. 8

வேறு

மந்திர தந்திர முங்கலை யும்பகர்
வுற்றவி ழுப்பொருளே
வஞ்சனை யுங்கொலை யுங்கள வுந்தவி
ருற்றவர் நற்றுணையே

மைந்தெழில் விஞ்சிய வண்டர்கு லங்கள்செ
 ழிப்பவ ளிப்பவனே
வண்டள வந்துள வங்கம லங்கமழ்
 பத்மப தத்தரசே
சந்தன முங்கணி யுங்குர வும்பொலி
 வெற்பிலி ருப்பவனே
சங்கரர் சங்கரி மைந்தவ ளஞ்செறி
 எட்டிகு டிக்குமரா
முந்தவ டைந்துவ ணங்கின மிங்கொரு
 முத்தம ளித்தருளே
முண்டக மென்குமு தம்பவ ளம்பொலி
 முத்தம ளித்தருளே. 9

வேறு

வெட்டிக் கொடியவர் குலகாலா
 விம்பவொண் முத்தந் தருவாயே
வெற்றிச் செயலினின் மிகுவேலா
 விஞ்சொளி முத்தந் தருவாயே
கட்டிக் கனியினு மினியோனே
 கஞ்சவொண் முத்தந் தருவாயே
கர்த்தற் கொருமொழி பகர்வோனே
 கண்டெனு முத்தந் தருவாயே
செட்டிக் குடியினில் வருவோனே
 செந்துகிர் முத்தந் தருவாயே
தித்திக் குமொழிசொ லுமைசேயே
 செங்கனி முத்தந் தருவாயே
எட்டிக் குடியமர் முருகோனே
 யிங்கொரு முத்தந் தருவாயே
இச்சைப் படியருள் தருவேளே
 இன்புள முத்தந் தருவாயே. 10

௬. வருகைப் பருவம்

வெம்பிறவி வேனிலொழி முகில்போ லிருண்டகுழல்
முன்னெற்றி மீதிலசைய
வெண்ணீறு திலகமுடன் இலகுபிறை நெற்றிமேல்
மிளிர்மணிச் சுட்டியிலகச்
செம்பதுமை கேள்வன்மல ரோன்முதற் றேவர்செயல்
செவ்வியழி யாமலருளுந்
திருவிழி மணிக்கடையி லருளலைக ளோங்கிடத்
திண்டோளி லாரமாட
மொய்ம்புவரை வரைநீண்ட வரைமார்பி லருணகிரி
முத்தமிழ்த் தொடையலாட
மொகுமொகென வரைமணிகள் ஒலியிட வருட்சத்தி
முழுஞான வேற்கைமிளிர
வம்புலவு செம்பதும மலரடியின் மணம்வீச
வந்தருள்க வந்தருள்கவே
வளரெட்டி குடிவேல சிவைபெற்ற சிறுபால
வந்தருள்க வந்தருள்கவே. 1

வேறு

இன்னம் புலன்க ளடங்காமல்
இச்சை நெறியே யுழல்கின்ற
ஈன ரிவர்கண் ணெதிர்வந்தால்
எதுகேட் பாரோ வெனநினையேல்
பொன்னம் புயமா ளிகைவேண்டேம்
பொங்கு மரவி னணைவேண்டேம்
பொருநாற் கோட்டுக் கரிவேண்டேம்
பொருவி லிருநன் னிதிவேண்டேம்

பின்னும் பிறவி வரினுமிளம்
பெருமா னுனது சரணமலர்
பிரியா தெளியே முள்ளத்துப்
பிறங்கும் வரமே பேணினம்யாம்
முன்னம் புளினர் மடமானை
முயங்குங் களிறே வருகவே
முனிவோர் பரவு மெட்டிகுடி
முருகா வருக வருகவே. 2

நெஞ்சா லுனது செஞ்சரண
நிமல மலரே நினைந்துருகி
நிகரில் ஞானத் தமிழ்ச்சந்த
நின்று ளிணைக்கே வணைதொழிலன்
மஞ்சா ரருண கிரிநாதன்
வழுத்து மதல சேடனெனும்
வழுவாப் பாவை நவின்றுன்னை
வரச்செய் திடுவே மப்பாவைத்
தஞ்சா மதிக்க கிற்பாயோ
தமிழுக் கிரங்கும் பெருமானே
தானே வாரா யெனின் மயிலின்
சந்த விருத்த மோதிடுவேம்
அஞ்சா தெடுத்து வருங்கண்டா
யயில்வே லரசே வருகவே
அடியார் குடியா மெட்டிகுடி
யானாய் வருக வருகவே. 3

உருகி யுருகி யுடல்புளகித்
துரைகள் குழறி விழியருவி
ஓட வன்பாய் உன்னுமவ
ருள்ளத் தூறும் தெள்ளமுதே

பருக வினிய பரங்கருணைப்
பரமா னந்தப் பெருங்கடலே
படிற்றுப் புலவே டர்க்கிடைந்தார்
பதுங்குஞ் சேமப் பருப்பதமே
கருவி கரணங் கழன் றறிஞர்
காணும் சுகசிற் ககனமே
கடிய மலமாங் காரிருளைக்
கடியு ஞான தினகரனே
முருக நாமந் தனக்குரிய
முதல்வா வருக வருகவே
முனிவோர் பரவு மெட்டிகுடி
முருகா வருக வருகவே. 4

மண்மேல் மனித உடம்பெடுத்து
மயங்கு வேனைப் பேரருளால்
மானைக் காட்டி மான்பிடித்தல்
மான வந்தாட் கொளுங் குருவே
பண்மேம் படுசெந் தமிழ்ப்பயனே
பழைய மறையின் விழுப்பொருளே
பரவு மடியார் விழைபவெலாம்
பரிந்தீந் தருள்கற் பகதருவே
கண்மேற் கண்கொள் செங்கரும்பின்
கண்ணில் முளைத்த கதிர்மணியே
கனக மலையில் வளர்பச்சைக்
கவினுர் கொடியி னறும்பூவே
விண்மே லமரர் சூழமயின்
மீதே விழிமுன் வருகவே
விளங்கும் வளஞ்சா லெட்டிகுடி
வேளே வருக வருகவே. 5

மலையின் முழையிற் கற்கிமுகி
வைத்த சிறையி லுறுகீரன்
வழுத்து முருகாற் றுப்படைக்கு
மகிழ்ந்து கருணை வழங்கியதும்
உலையின் மெழுகொத் துளமுருகி
உருகி முருகா என்றோதும்
ஒருத் தமியாள் வெட்டியகை
உதவ முன்வந் தருளியதும்
நிலையு மன்பாலுன்னை
நினைவார் பெறுஞ்சீர் பற்பலவு
நெஞ்சந் தேறி நின்சரண
நிமல கமல நினைவானேன்
அலையு மடியேன் விழிகாண
வயில்வே லரசே வருகவே
அடியார் குடியா மெட்டிகுடி
அறுமா முகவ வருகவே. 6

கமழும் பனிநீர் முழுக்காட்டிக்
கவனீற் றுப்புண் டரந்திட்டிக்
கத்தூ ரியினிற் பொட்டிட்டுக்
கருங்குஞ் சியின்மா மலர்சூட்டிக்
முமலங் கெடுத்தின் னருள்கொடுக்கும்
முளரி விழிக்கஞ் சனமெழுதி
மொய்ம்பு மலையி னறுங்கலவை
முழுகப் பூசி முலையூட்டிச்
சமயங் கடந்த திருவடிக்குத்
தண்டை சிலம்பு முதலாய
சவியா பரணந் திருமேனி
தன்னில் விளங்கும் படிபூட்டி

அமையத் திருவீ தியிலுன்னை
அழைத்துப் போவேன் வருகவே
அடியார் குடியா மெட்டிகுடி
யறுமா முகவ வருகவே. 7

விண்ணோ ரமுதுஞ் சுவைகுறைய
விளம்பும் புலவர் கவிகேட்பேம்
வீணை முதலாம் கருவியொடு
மிழற்று மினிய இசைகேட்பேம்
பண்ணார் பழைய மறைநால்வர்
பாடுந் தமிழ்மா மறைகேட்பேம்
பழுதில் சைவ சிந்தாந்தப்
பனுவ லறிஞர் மொழிகேட்பேம்
எண்ணான் குடனா லையுங்கடந்த
இடத்தே இருந்த பெரும்பொருளோ
டிரண்டற் றொன்று மோனியர்க
ளிசைக்கு மனுபூ தியுங்கேட்பேம்
அண்ணால் அழைத்துச் செல்வேனான்
அருளா ரமுதே வருகவே
அடியார் குடியா மெட்டிகுடி
யறுமா முகவ வருகவே 8

வேறு

பரிந்தசெஞ் சுடரின் பிழம்பென வருக
பசுங்கடற் பரிதிபோல் வருக
பைம்புயல் மின்னின் சுழுவென வருக
பவளத்தின் குழவிபோல் வருக
விரிந்தபே ரொளிப்பொன் கலந்தசிந் துரத்தின்
மிகுகுவை போலிவண் வருக

விலையிலா மணியின் திரளென வருக
விளங்கெழி லரசென வருக
தெரிந்தநான் மறையின் முடிபுணர் அறிஞர்
செய்தவப் பேறென வருக
திகழ்சிவ ஞான போதநன் னெறியோர்
சேரநு பூதிபோல் வருக
அரிந்தமன் அயனிந் திரன்முத லமரர்
அதிபதி வந்தருள் செயவே
அணிபொழி லெட்டிக் குடியமர் முருகா
அறுமுகா வந்தருள் செயவே. 9

வேறு

முத்தமிழ் வித்ஃவி நோதா வருக வருகவே
முட்டையெ னற்குள நாளுய் வருக வருகவே
முத்திகொ டுத்தருள் தாளா வருக வருகவே
முக்கணர் மெச்சிய பாலா வருக வருகவே
தத்துவ முற்றுமு ளானே வருக வருகவே
சத்திகை யிற்கொள்கு மாரா வருக வருகவே
எத்தவ ருக்குமு ளுவாய் வருக வருகவே
இச்சைமு டித்தருள் வோனே வருக வருகவே
எத்தர்த மக்கரி யோனே வருக வருகவே
எட்டிகு டிப்பதி வேளே வருக வருகவே. 10

7. அம்புலிப் பருவம்

விண்ணவர் மதிக்கவமு தருவமாய் வருதலான்
வியோமத்தி னிலவிடுதலான்
மெய்யமர் வியன்கலை விளங்கலாற் கங்கைதலை
மேவுமருண் மலைமேவலாற்

கண்ணமரு மொருமானை மேவியுல குக்கெலாம்
கலவிநல மீந்திடுதலாற்
கனகிநறு மாலையணி யனகனழ கேசுரன்
கட்பொறியெ னப்பொலிதலான்
எண்ணரு முயிர்ப்பயிர் தழைப்பவமு தீதலான்
ஏறிமே டத்தின் வரலான்
இரவலர் களைப்புரந் திடுதலான் நீயிவற்
கிணையிவ னுனக்கிணையுளான்
அண்ணலெட் டிக்குடியி லமருமுரு கையனுட
னம்புலீ ஆடவாவே
ஆரணம் பரவுதிரு நாரணன் மருகனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே. 1

ஓங்கலை இடங்கொண் டெழுந்தோகை மேலாகி
யுலகைவல மாகவருவாய்
உற்றிடு கணங்கள்புடை சுற்றமிளிர் வாய்கலைகள்
ஒண்புலவ ருக்குதவுவாய்
தாங்குமெழில் வள்ளிக்கு மாரன் சினந்தெயும்
சமயத்தி லுதவிசெய்வாய்
சலசத்தி யொடுமதிக் கின்றவிண் ணோர்கள்பரி
தாபமற வந்தளிப்பாய்
வாங்குமுட லோடுவா னத்துநரை யாய்க்குறை
மதியனென மாதரேச
மாசஞ் சலஞ்செய்து குறையுறுவை யிவனிந்த
வாறுனக் கொப்புடையவ
னுங்குறைக ணீங்கவரு ளெட்டிகுடி வேலனுட
னம்புலீ ஆடவாவே
ஆரணம் பரவுதிரு நாரணன் மருகனுட
னம்புலீ ஆடவாவே. 2

சோமனென் கின்றபேர் கொண்டுமா ஞகஞ்
சுமந்துசிவ னென்னநின்ருய்
தூயவட திசையிறைவ ஞகிக் குபேரஞந்
தொடர்பிஞற் ருேழஞுய்
மாமனுத வியமாதர் பலரையு மணந்தென்று
மாருத உறவுமாஞய்
மன்னிரா மன்கலய னென்னுநா மங்களால்
மலரடித் தொண்டஞய்
பூமஞ ரணனறிய வரியமுடி யடிகண்ட
பூதியால் ஞானியாஞய்
பூழியர்கள் குலமுதல்வ ஞதலான் மரபிற்
பொருந்துமுன் ஞேனுமாஞய்
ஆமிதா லறுமுகச் சிவனழைத் தான்விரைந்
தம்புலீ ஆடவாவே
அட்டதிசை யும்பரவு மெட்டிகுடி வேலனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. 3

நஞ்சிஞெடு வருமமுத முண்டமர ரென்றுபேர்
நண்ணுகினும் விண்ணுளோர்கள்
நாசமுறு வாரெனற் கிசன்முடி மீதுள்ள
நகுதலை சிறந்த சான்ரும்
துஞ்சிடல் பிறந்திடல் வளர்ந்துதேய்ந் திடலென்ற
துன்பமொடு கொடியகயநோய்
தோய்ந்துழீ பணிப்பகை யடிக்கடி விழுங்கவரு
தொல்லையும் படுகின்றனை
கஞ்சனை முனிந்தந்த கனையுதைத் துக்கலக
காமனை யெரித்து நஞ்சங்
கண்டந் தரித்தபெரு மானரு ளுருக்கொண்டு
கந்தனென வந்துநின்ருன்
அஞ்சுமுக நீங்கவெழி லாறுமுக சிவனிவஞெ
டம்புலி ஆடவாவே
அட்டதிசை யும்பரவு மெட்டிகுடி வேலனுடன்
அம்புலி ஆடவாவே. 4

கலகவிழி மாதர்தரு கலவிநசை யாலணுகு
கடியகொடு நோய்கழன்றுட்
களங்கம தொழிந்துகுறை யாதகலை நிதியெனக்
கவிராசர் புவிராசர்கள்
தலைவணங் கச்சித்தி பெற்றுய்ய லாமெங்கள்
தலைவனரு ளருணகிரியே
தக்கசான் றும்உனை விழுங்குபாம் புன்னருகு
சாராது தரணிதாங்கும்
பலதலைய பாந்தளை யெடுத்துதறி யார்க்கும்
பசுங்கலப மயிலி வணதாம்
பகலிரா வென்னும் பகுப்பற்ற நிலையிற்
பரானந்த வமுதாரலாம்
அலகில்புக ழெட்டிகுடி மருவுமுரு கையனுட
னம்புலீ ஆடவாவே
ஆரணம் பரவுதிரு நாரணன் மருகனுட
னம்புலீ ஆடவாவே. 5

பூதகா யத்துப் பொருந்தியுளை நீயிவன்
புனிததக ராலயத்தான்
பொன்றுறுஞ் சிலகலையை நீயிவன் கலையெலாம்
போற்றிடுங் குரிசிலாகும்
மாதமொரு நாணிறைவு மேவுவாய் குறைவிலா
மாநிறை வுளானிவன்காண்
மாசுணங் கண்டஞ்சு வாயிவன் பரிகண்டு
வாசுகியுமுள்ள மஞ்சும்
ஆதவற் கொளிமங்கு வாயிவன வன்பகை
யழித்தவன் வணங்குமுன்னோன்
ஆனைமுக னார்சாப மேவினை அவன்றுணையி
னான்மாதை யிவன்மணந்தான்
ஆதலி னிவற்குநீ யிணையாவை யோகடுகி
அம்புலீ ஆடவாவே
அட்ட திசை யும்பரவு மெட்டிகுடி வேலனுட
னம்புலீ ஆடவாவே. 6

வேறு

அஞ்சு பிறப்புளை நீயிவன் அஞ்சு
பிறப்பை யறுத்தெழுவான்
ஆசை வழித்திரி வாயிவ னுசை
யறுத்துயர் வாழ்வருள்வான்
மஞ்சு மறைந்து வெளிப்படு வாயிவன்
மஞ்சுள மிஞ்சியுளான்
மாசு பொதிந்தனை நீயிவ னுருயிர்
மாசு தனைத்தெறுவான்
கஞ்சன் மகற்கு வருந்தினை நீயிவன்
கஞ்சன் வணங்கடியான்
காமற் கோர்குடை நீயழ காலக்
காம னிவற்குடைவான்
வஞ்சனை யன்றிது முருகனெ டாடிட
வாவா வம்புலியே
வளரெட் டிக்குடி யிறைவனெடாடிட
வாவா வம்புலியே. 7

மதியே மென்று நினைந்தனை யெனிலுன்
மதியினை என்சொல்கேம்
மன்னும் பெரியரை மதியா தவனை
மதிப்பவ ரார்உலகில்
மதியா தவர்மதி யாதவன்வேள்வி
மதித்துறு தீமதியால்
மதிமாழ் குறவுடல் தேய்வுற் றலர்விழி
வாணகை போயினரால்
மதிதீ விடநுகர் மதிசேர் சடையிறை
வன்மதி மதியனிவன்

மதியிற் சினமுறின் மதியே உன்பெரு
வாழ்வு குலேந்திடுமே
மதியா யெனின்முரு கையனெ டாடிட
வாவா வம்புலியே
வளரெட் டிக்குடி முருகனெ டாடிட
வாவா வம்புலியே. 8

பாணித் தனேயே லிவனெண் புருவங்
கோணித் திடுமாயின்
பணியன கைப்பிணி முகமொரு கவள
மெனப்பசி யாறிடுமால்
வேணித் தலேயொரு கலேயையு மருகு
வியாளங் கொளவருள்வான்
விமலன் கண்கள் புதைக்கி னிகைக்குறு
வினேயார் புகலவலார்
பாணிக் கரக முடைப்பிர மன்படு
பரிபவ முணராயோ
பரிவா லிவையுரை செய்தோம் கருணேப்
பரவை யிடைத்தோன்றும்
வாணித் திலமுரு கையனெ டாடிட
வாவா வம்புலியே
வளரெட் டிக்குடி யிறைவனெ டாடிட
வாவா வம்புலியே. 9

நிசிசர னென்ஞெரு பெயருடை மையினிவ
நெஞ்சஞ் சினனென்றேம்
நேரரு வேந்தென் பெயருட னிரவுறு
நிலேநா ணினனென்றேம்

சசியென் பெண்பெயர் சரியாய் நெஞ்சு
சமழ்த்தா னிவனென்றோம்
தானவ னருகுற நாணுத லியல்பே
சருவே னீயென்றோம்
உசிதம தோவுன் னருகல் லோனுற
லென்றுன் னினனென்றோம்
ஒருகண மினிநீ பாணித் தனையே
லுறுதுயர் அளவிலைகாண்
வசிகர னாகிய முருகனொ டாடிட
வாவா வம்புலியே
வளரெட் டிக்குடி யிறைவனொ டாடிட
வாவா வம்புலியே. 10

8. சிறுபறைப் பருவம்

தூவார் மறையின் பொருள்முழங்கத்
துய்ய சிவநூற் றுறைமுழங்கத்
துகளில் பிறபல் கலைமுழங்கத்
தொண்டர் மலர்வாய்ச் சொல்முழங்கத்
தேவா ரங்கள் முதலாய
தெய்வத் தமிழ்மாலைகள்முழங்கத்
தெவிட்டா வமுதா யருணகிரி
செப்பு முனது புகழ்முழங்க
ஓவா துனது கோயில்தொறு
முனாற்றும் பூசை மணிமுழங்க
உனையே நினைந்துன் னடியவர்கட்
கூட்டு வாரின் சொன்முழங்க

மூவா வெட்டிக் குடிமுருகா
முழக்கி யருள்க சிறுபறையே
முழுமா ணிக்கத் திரளொளியே
முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. 1

தழங்கும் புனலை வயற்பாய்ச்சுஞ்
சத்த முழங்கக் கருவியினுற்
றடியை யுழுவார் பகடுகளைத்
தட்டித் துரப்பு மொலிமுழங்கச்
செழுங்கட் கரும்பு பிழிகின்ற
திரிகை யானை போன்முழங்கத்
தீஞ்சா றூடிப் பாசனத்திற்
றிரண்டு வீழு மொலிமுழங்கக்
கொழுங்கட் கயற்பண் மொழிமடவார்
குரவைப் பாட்டாட் டிசைமுழங்கக்
கொண்டல் முழங்கத் தண்டலையிற்
குலவு மளிகள் குழல்போல
முழங்கு மெட்டிக் குடிமுருகா
முழக்கி யருள்க சிறுபறையே
முழுமா ணிக்கத் திரளொளியே
முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. 2

அலையும் புலனை யகத்தடக்கி
யாசை யடக்கி யாதார
மாறுங் கண்டு மேனிலையை
யணுகி லெழும்பல் லிசைபோலத்
தொலைவில் பிறவிப் பெரும்பகையும்
துணையாங் காம முதலாய

துணைவர் குழுவு மிரியவெழுந்
தொண்டர் படைப்பல் லியம்போல
மலையு நினைப்பு மறப்புஞ்செய்
மாயை யிருளும் போயதினி
வைகுந் துயினீங் குகவென்னு
மாறு போலஉமைஞான
முலையுண் ணெட்டிக் குடிமுருகா
முழக்கி யருள்க சிறுபறையே
முழுமா ணிக்கத் திரளொளியே.
முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. 3

வருந்தும் பிறவிக் கடனின்று
வாங்கி எம்மைத் தாங்குங்கை
மண்மேல் வினையி லுழலுங்கால்
மயங்கா தஞ்ச லருளுங்கை
திருந்து மருண கிரிக்கருளாற்
செபமா லையளித் திடுஞ்செங்கை
செருக்கு முட்டாட் டாமரையோன்
சென்னி குலுங்கக் குட்டுங்கை
மருந்துண் ணமரர் கோன்றலையில்
மகுடஞ் சூட்டும் வரதக்கை
வள்ளி யெனுந்தெள் ளமுதினுக்கு
மணமா லிகைசூட் டுங்கையால்
முருந்து நகையெட் டிக்குடியாய்
முழக்கி யருள்க சிறுபறையே
முழுமா ணிக்கத் திரளொளியே
முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. 4

இத்தா ரணியார் வானோர்வேண்
டியவெல் லாமு மீயுங்கை
எம்மா னருண கிரிசிகரி
யிருந்து விழுங்கா லேந்துங்கை
சித்தர் தமக்கு ஞானநெறி
தெரிக்குஞ் சின்முத் திரைச்செங்கை
சீகா ழியிலந் தணர்காணச்
சிவனார் தம்மைச் சுட்டுங்கை
கொத்தார் வேம்பன் சுரநீங்கிக்
குளிர நீறு பூசுங்கை
கோலக் காவிற் பொற்றாளங்
கொண்ட கையா லுமையளித்த
முத்தா வெட்டிக் குடிமுருகா
முழக்கி யருள்க சிறுபறையே
முழுமா ணிக்கத் திரளொளியே
முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. 5

வேறு

எண்ணறு மறையறி வருபிர மப்பொரு
ளிருமூ வுருவாகி
எறிதிரை யுறுசர வணமீ தேமல
ரெழிலா சனமேவிக்
கண்ணுறு முடுமக ளிரறுவ ருளமிகு
களிகூ ரத்தளருங்
கானடை கொண்டு நடந்தோடிக்கரி
யரியொடு விளையாடிப்
பண்மிகு குழல்கோ டுதித் தண்ணுமை
பம்பையொ டொண்பதலை

பயிலுஞ் சிறுதுடி முதல முழக்கிய
பாலக வுமைமுத்தம்
கொண்ணறு மலர்வா யெட்டிக் குடியாய்
கொட்டுக சிறுபறையே
குஞ்சரி கொங்கை மணந்திடு தோளா
கொட்டுக சிறுபறையே. 6

பூதல மேவு பொறிப்பண மாசுண
மாதிய பொள்ளெனவே
பொன்வரை யாதிய பூதரமாடி
யசைந்து பொருக்கெழவே
மோதலை வாரிதி பொங்கி யெழப்பெரு
முகில்மழை யைப்பெயவே
முகிலுறுமிடியு நமைத்தெறு மிடியின்
முழக்கி தெனக்கொளவே
வாதமு முகமுடி விதெென வெருக்கொள
வலிமிகு மசுரர்குழாம்
மாய வொலித்திடு நெய்த லெனக்குளிர்
வானள வும்மொழில்வாய்க்
கோதறு தேன்சொரி யெட்டி குடிக்குக
கொட்டுக சிறுபறையே
குஞ்சரி கொங்கை மணந்திடு தோளா
கொட்டுக சிறுபறையே. 7

ஐந்தொழி லுஞ்செயு மெந்தை நடஞ்செய
வாயிர மங்கைகளா
லணிமத் தளமறை யுந்தொழில் வாணனு
மகமிக வெள்குறவே

நந்தியு மிந்த விதஞ்சதி கொட்ட
　　நமக்கு வராதெனவே
நாதனு மாதர வாகித் தலையை
　　யசைத்து நடஞ்செயவே
தந்தன தந்தன திந்திமி யென்று
　　சதிக்கண முந்துறவே
தாயுமை யானந் தக்கொடி யுங்கைத்
　　தாளங் கொட்டிடவே
கொந்தண வும்பொழி லெட்டி குடிக்குக
　　கொட்டுக சிறுபறையே
கோவா மணியே வாடா மலரே
　　கொட்டுக சிறுப்பறையே. 8

நம்மின மிதுவென் முகில்கண் முழங்க
　　நயந்து முகிற்கணமார்
நாத மெனக்களி மயில்க ணடஞ்செய
　　நடனங் கண்டுவிஞோர்
கொம்மை முலைச்சிய ராடல் கொளக்காண்
　　கொழுநர் மகிழ்ச்சிகொளத்
கொண்டல்மு ழக்குக் கெதிரா கப்பல
　　குஞ்சர மும்பிளிற
விம்மு முழக்க மெழுந்து திசைக்களி
　　வேழச் செவிநுழைய
விரல்சிர லிறகென வசைய விரற்பணி
　　மின்னிட விண்ணளவும்
கொம்மைப் பொறிமதி லெட்டி குடிக்குக
　　கொட்டுக சிறுபறையே
குஞ்சரி கொங்கை மணந்திடு தோளா
　　கொட்டுக சிறுபறையே. 9

வேறு

கொக்குச் சுவைக்கனி வெடித்துச் சொரிந்தகடி
கொண்டசாற் ரேடுயர்ந்த
கோழரைய வாழையி னறுங்கனி யெழுஞ்சாறு
கூடியய லாகவளரும்
இக்குக் குழுக்கிடை நிறைத்துத் தொடுத்துள
விருலினஞ் சிதையவீழ
எழுகின்ற தேன்வெள்ள மொடுபலா வின்சா
றியைந்துகால் வழியிஞேடைப்
புக்குத் திளைத்தினிது துய்த்துச் செருக்கியொளிர்
பொன்ஞெடு தாவியங்குப்
பொற்றருவி னரைமுட்டி மீண்டுவரு வாளையூர்
புனல்சூழு மெட்டிகுடிவாழ்
செக்கச் சிவந்தவொளி திக்கெட்டும் வீசுசேய்
சிறுபறை முழக்கியருளே
தினகரர்களொருகோடி யெனவொளிரும் வடிவேல
சிறுபறை முழக்கியருளே. 10

௯. சிற்றிற் பருவம்

பிள்ளை யிவனென் றுனைநினைந்த
பிரமன் வாழும் பதமன்று
பிறழா வன்பர் தலையிலவன்
பிசகித் திட்டு மெழுத்தன்று
வெள்ளக் கடலி னடுவசுரர்
வீர மகேந்த்ர புரமன்று
வீர நினது திருவடியின்
வீச்சா லழிவுற் றிட விதுதான்

தெள்ளிக் கொழித்த மண்ணெடுகல்
சேர்த்துக் கட்டுஞ் சிறுவீடு
சேர்ந்தாய் விருந்தாய் நாமட்ட
சிறுசோ றிடுவோ மாதலினல்
அள்ளிக் கொள்ளும் பேரழகா
அடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
அழகார் எட்டிக் குடிமுருகா
அடியேஞ் சிற்றி லழியேலே. 1

செஞ்சொ லொன்று மில்லாமற்
சிருங் கட்டுஞ் சோராமல்
சிறந்த பொருளும் பயவாமல்
செவ்வே சந்தி பொருந்தாமல்
நெஞ்சங் கவரு மணியின்றி
நிறைந்த புலமை யில்லோர்கள்
நேர்ந்த வாறு கிறும்பா
நிகர யாஞ்செய் சிற்றில்லம்
விஞ்ச வெம்போற் சிறியர்சிலர்
வியந்து சிறிதே விளையாடி
விசுங் காலிற் பறந்துபோ
மென்காற் போதின் மண்படிய
அஞ்சன் றனைமோ தியபெருமா
னடிகேள் சிற்றி லழியேலே
அழகா ரெட்டிக் குடிமுருகா
அடியேஞ் சிற்றி லழியேலே. 2

புவன மிருநூற் றீரேழும்
பொற்பப் படைத்துச் சிற்றுயிர்கள்
பொருந்தக் குடிவைத் தளிக்கின்ற
பொன்னம் பொருப்பன் றன்னன்னத்
துவமை யறுசிற் றின்முழுது
மூழி நாளி லழிக்கின்ருன்

உந்தை யென்ருற் றந்தைகுண
முனக்கும் பொருந்த லியல்பெனினும்
கவன மாக யாமியற்றுங்
கவினர் மனைகள் கடிதழித்தல்
கடனன் றுனக்கு விளையாட்டின்
கடைசி வரையும் பொறுப்பாயே
அவனு மவளு மோருருவா
மரசே சிற்றி லழியேலே
அழகா ரெட்டிக் குடிமுருகா
வடியேஞ் சிற்றி லழியேலே. 3

ஒன்றும் போதா நாயனையே
முழைநீ வந்தெஞ் சிற்றில்லை
உதைத்தே மகிழ்ந்தா லதற்கடியே
முவப்ப தன்றி வெறுப்பேமோ
நன்றெம் மில்லந் தொறும்வந்து
நயந்துன் பாத மலர்காட்டும்
நயமே நினைவே மொறுத்தாலு
நம்பா லருளென் றுளநெகிழ்வேம்
மன்றம் பொலிய நடம்புரிவார்
மைந்தா செந்தா மரையனைய
மஞ்சா ரடியின் மண்படுங்கால்
மற்றெங் கண்ணிற் பட்டதுவாம்
அன்று மின்று மென்றுமுன
தடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
அழகா ரெட்டிக் குடிமுருகா
அடியேஞ் சிற்றி லழியேலே. 4

மண்ணும் பொன்னும் பெண்ணுமெனு
மாவே டணைமூன் றையுமொழித்து
மாளா வின்ப வீடளித்தல்
வழக்கா மெனினு மறவாமல்
எண்ணு மடியா ரிதயத்து
மிருக்கின் முதலு நடுமுடிவும்

இருக்கும் பதத்தி லுறுத்துமென
வெண்ணி யெண்ணி மறுகுறுவேம்
பண்ணுந் தமிழும் பயில்புலவர்
பாடு மணிநா விலுமிமயப்
பாவை குவளை விழியினிடைப்
பாவை தனிலும் துகள்படுமே
அண்ணுஞ் சிவபோ கத்தமுதே
யடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
அழகா ரெட்டிக் குடிமுருகா 5
௬ அடியேஞ் சிற்றி லழியேலே.

உள்ளக் கமலத் துனையிருத்தி
யொருமைப் புலனும் விளக்கேற்றி
ஒழியா வன்பா நீராட்டி
யுண்மை முதலெண் பூச்சாத்தித்
தள்ளற் கரிய தற்போதந்
தனையே வமுதா வுனையூட்டித்
தளரா வழிபா டுடையார்கள்
தம்பூசனைகொளுண் டுகப்பதுபோல்
வெள்ளத் தனைய பேராசை
மேவு நெஞ்சம் புறத்தலைய
மென்பூக் கொண்டு புறப்பூசை
விளைக்கு மவர்க்கும் விருப்பளிப்போய்
தெள்ளுந் தரளச் சோறடுமிச்
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சிட்டர் பரவு மெட்டிகுடிச்
4 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே 6

வெங்கட் புலியி னுடலுருவ
வெகுண்டு குத்திப் பொருகரியின்
வெண்கோ டதனில் விளைமுத்தும்
விலகி யெறிக்கும் பலமணியும்
பொங்கி வழியுந் தேன்கூடும்
பூவும் பொன்னு மலைகொழிக்கும்

பொன்னிப் புனலெங் கும்பரந்து
புரக்குஞ் செல்வச் சோணாட்
அங்கட் புவன முழுதுடையா
ரளித்த செல்வத் திருக்குமரா
அமரர் கற்ப நாடுகுடி
அமரக் காத்த வமர்வேலோய்
செங்கட் கமலத் திருத்தாளாற்
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சிட்டர் பரவு மெட்டிகுடிச்
செவ்வேள் சிற்றில் சிதையேலே. 7

தழைத்த சாலிப் பயிருகே
சாறு நிறைந்த கரும்பருகே
தரக்கின் பாதச் சீப்பரம்பை
தரள பீரும்பித் துகிர்போலப்
பழுத்த கமுக மதனருகே
பலவு மாவும் பயில்சோலை
பசியாம் பகைவன் நெஞ்சஞ்சப்
படைபோ னிற்குஞ் சோணாடா
பிழைத்த மறையோன் போலுன்னைப்
பிள்ளை யெனவெள் ளியதுண்டோ
பிச்ச னிலி பெறுஞ்சிறுவன்
பெருங்காட் டெருமை மேய்ப்பனெனத்
தெழித்த துண்டோ மலரடியாற்
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சிட்டர் பரவு மெட்டிகுடிச்
செவ்வேள் சிற்றில் சிதையேலே. 8

பவளக் கொழுந்து விளக்கேற்றிப்
பைம்பொற் கலத்தின் முத்திட்டுப்

பன்னீர் வாக்கிச் செம்மணித்திப்
பசுங்கல் லடுப்பின் வைத்தூதி
எவள வடியார் வந்தாலு
மெதிர்கொண் டமுதட் டுட்டுதுமென்
றெண்ணி யதனின் முனைந்திருந்தோ
மெங்கள் பெருமா னருளாலெம்
உவள கத்தின் வரக்கண்டும்
உரையா டாம லிருப்போமோ
உண்ணச் சிறுசோ றளியோமோ
உள்ளஞ் சினவா தருள்கண்டாய்
திவளுந் திருநீ றணியழகா
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சிட்டர் பரவு மெட்டிகுடிச்
செவ்வேள் சிற்றில் சிதையேலே. 9

உந்தை யிரந்துண் டமைமொழியோ
மும்மோய் புலவர்க் கறுதிங்க
லுணவட் டிட்ட செயலுரையோ
முன்மா மன்வெண் ணெய்க்களவும்
நிந்தைக் குரிய பலசெயலு
நிகழ்த்தோந் தமைய னுருப்பழியோம்
நீயோர் குறத்தி யெச்சினுகர்
நிலைமை சொல்லோ நினதடியார்
இந்தக் குலத்த ரெனவிகழோ
மிதுநாள் வரையாஞ் செய்பிழைக
ளெல்லாம் பொறுத்தி பழனிதிரு
வேர கஞ்சோ லைமலையாய்
செந்திற் குமரா பரங்குன்ற
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே

சிட்டர் பரவு மெட்டிகுடிச்
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. 10

10. சிறுதேர்ப் பருவம்.

பாயிரு ளகற்றுகதிர் ஞாயிறொளி மட்கும்
பரூஉமணிச் சூட்டிராசிப்
பாந்தளின் றலைவீதி மீதோடு வையமாம்
பாரித்த தேரிலேறி
மாயிரும் பொற்சிலையில் வாசுகி தனைப்பூட்டி
வாங்கியரி வாளியாக
வானவர்க டுயர்தீர முப்புரந் தீவாய்
மடுத்தபெரு வீரன்மதலாய்
காயிருங் கனல்வேள்வி வருதகரை யூர்ந்துவரு
களிறே கலாப மயின்மேல்
ககனவெளி வழியுலகை யொருநொடியில் வலம்வந்த
காளையே யுமைநங்கையின்
சேயென வரன்கண்வரு சோதியே யாதியே
சிறுதே ருருட்டியருளே
சிட்டர்புக ழெட்டிகுடி யுற்றவடி வேலனே
சிறுதே ருருட்டியருளே. 1

கடலுலகி லறநெறி புரந்தமுசு குந்தனொடு
காவலரு மேவவரிய
கற்பக தலத்தமரர் காவலனு மோவாது
காவலா ழியையுருட்ட
முடவரவ படவணையி லறிதுயிற் கொண்டமரு
முண்டகக் கட்கொண்டலு
முதுமறைக் கிழவனுஞ் சமனுமுத லமரர்தொழின்
முட்டாது தாஞ்செலுத்தத்

தடவரை யுதித்தவரு சூரியன் தேருருளை
 தடையின்றி வழிநடப்பச்
சமரிலெதிர் திரிசரர்கள் விரிதலைக ளுருளத்
 தடந்தேரில் வந்தசதுரா
திடமதிலின் முகில்படியு மெட்டிகுடி வேலனே
 சிறுதே ருருட்டியருளே
சிவசமய வறுமுகவ குகபகவ உமைபுதல்வ
 சிறுதே ருருட்டியருளே. 2

அறுமுகத் தொருகுழவி யாகிவட மேருவி
 லமர்ந்தெட்டு வரைபிடுங்கி
அட்டநா கங்களைச் சுற்றிவிசை யேடுபம்
 பரமென்னு மாசுழற்றித்
தெறுசுறவு செறிகடல்க ளொன்றாக்கி யெட்டுத்
 திசைக்களிறு மூட்டவிட்டுச்
செய்ததிரு விளையாட லறியா தெதிர்த்தவத்
 தேவேந்தி ரற்படுத்துக்
குறுகியரி யயனமரர் பரவவிந் திரனுயிர்
 கொடுத்துக் குமார வுருவிற்
குலவுசர வசரங்க ளெல்லா மடங்கியுள
 கோலமுங் காட்டுபரமன்
சிறுவசரு வேசவெட் டிக்குடியில் வேலனே
 சிறுதே ருருட்டியருளே
சிவசமய வறுமுகவ குகபகவ வுமைபுதல்வ
 சிறுதே ருருட்டியருளே. 3

பண்ணவர்க ளுக்குநல மெண்ணிநா ரதமுனி
 புயின் றவேள் வியிலெழுந்து
பாரித்த பேரண்ட நிலைகுலைய வேமருப்
 பான்முட்டி வந்தக்கரை

விண்ணவர்க ளுக்கஞ்ச லென்றருளி யன்புடைய
வீரவா குவினையேவி
விரைவினி லவன்கொணர வூர்தியா கக்கொண்ட
ட வித்தகா நத்துமிழ்ந்த
கண்கவரு முத்தின முமிழ்ந்தநில வான்மடுக்
கைரவங் கண்விழிப்பக்
கமலங்கண் மூடுபுனல் வளமிஞ்சு பழனங்
கவின்றுகு ழெட்டிகுடிவாழ்
திண்ணிய தவத்தவர்க ளெண்ணமமர் வேல்னே
சிறுதேருருட்டியருளே
சிவசமய வறுமுகவ குகபகவு வுமைபுதல்வ
சிறுதே ருருட்டியருளே. 4

வேறு

கோரச் சூர னுளத்திலுறுங்
கொள்கை யறிந்து தொழிற்புரியும்
கோதறு மிந்திர ஞலத்தோர்
கூடிய பூத கணத்தையெலாம்
சேரக் கொண்டு புறக்கடலிற்
சு சேர்ப்பச் செங்கதிர் வேலேவித்
தீதற மீட்டுத் திறலவுணன்
சிந்தை திகைப்பு வழைத்தந்த
ஏர்பெறு மிந்திர ஞாலத்தை
யிங்குற வென்று வசஞ்செய்த
திந்தவ னென்னிலும் வேறலனென்
றியாவரு மறியச் செய்தபெருஞ்

சீர்பெறு மெட்டிக் குடிமுருகா
சிறுதே ருருட்டியருளுகவே
சிவசுப் பிரமணி யப்பெருமான்
சிறுதே ருருட்டி யருளுகவே. 5

தந்திமு கத்தவன் முந்துமகன்
சாலச் சீறி விடுத்தகொடுஞ்
சலதி யனற்பவ னப்படைகள்
சதுமுக ஞரண ஞதிபடை
வந்திட வந்திட வுந்தியுற
வாய்க்கொள் ளுக்கிர ஞதியராம்
வலிமிகு சாரத மாப்படைகள்
வாழ்த்துஞ் சேனைத் தலைவனுமாய்
முந்திர விப்பகை வன் றனுயிர்
முடித்த திறற்புயன் முன்னவனே
மூரித் தாரக னுயிருண்ட
மூவாத் தேவர்கள் கோளரியே
செந்தில வெட்டிக் குடிமுருகா
சிறுதே ருருட்டி யருளுகவே
சிவசுப் பிரமணி யப்பெருமான்
சிறுதே ருருட்டி யருளுகவே. 6

வெங்கட் சிங்க முகத்தசுரன்
வீர வாகு முதலொன்பான்
விரும்பு மிளைஞ ரிலக்கரொடு
விரவும் பூத கணமெல்லாம்
அங்கைப் பாசத் தார்த்துதைய
வசலத் துய்த்து மறைத்திடவே

அம்பொன் றேவிப் பர்சமறுத்
தவரைப் புரந்த திறல்விரா
பங்கப் படினும் பின்கிளைக்கும்
பாவிச் சிங்கன் றலைதோள்கள்
பட்டே யொழிய உங்காரம்
பண்ணி யடக்கிப் பின்னவனைச்
செங்கை வயிரத் தான் முடித்தோய்
சிறுதே ருருட்டி யருளுகவே
திருவா ரெட்டிக் குடிமுருகா
சிறுதே ருருட்டி யருளுகவே. 7

உருட்டும் புரட்டு மிகுமுலகி
லுடம்பை யோம்புங் குறிக்கோளே
உடையாரிடையே யுழன்றலு
முலோகா யதங்ஞ் சேருமே
மிருட்டுங் கடுவிற் கொடியவிழி
மானார் மயக்கந் தாக்குகினும்
மனையாள் மக்கள் சுற்றமெனும்
வலையிற் காலை வைத்திடினும்
பொருட்டின் பஞ்சிற் சிலவேளை
பொருந்து மெனினு நின்பாதப்
போதெப் போது மறவாத
போத மளித்துச் சிறியேனைத்
தெருட்டுங் கருணை யாறுமுகச்
சிவனே சிறுதே ருருட்டுகவே
செல்வஞ்சிறந்த எட்டிகுடிச்
செல்வா சிறுதே ருருட்டுகவே. 8

கேழி லரனுர் திருவருளாற்
கிட்டற் கரிய பெருஞ்செல்வங்
கேச வாதி யமரர்களாற்
கேடு ருத வலியுடைமை
ஊழி காலம் வரைவாழ்நா
ளூற்ற சூரன் வயிரவுடல்
ஊழித் தீமுன் பூளைப்பூ
வொக்கத் தடிந்த கதிர்வேலா
கோழி யாகி மயிலாகிக்
கொத்த வந்த விருகூறும்
கொடியு மேறும் பரியுமெனக்
கொண்டகருணைப் பெருங்கடலே
வாழி யெட்டிக் குடிமுருகா
வள்ளால் சிறுதே ருருட்டுகவே
மாளா வாழ்வைத் தருமெங்கள்
வாழ்வே சிறுதே ருருட்டுகவே. 9

வேறு

காலிரு காலா வரையச் சாக்கட்
டாணி நரம்பாகக்
கட்டு மெலும்புப் பலகையு ரந்தட்
டுப்பொறி கண்ணுடி
மேலிருள் குஞ்சிக் கொடிபல வாக்கு
மிழற்றுங் கணமணியா
வேதத் தச்சன் செய்மெய்த் தேரில்
விசைமன மாப்பூட்டி

ஏலுஞ் சிற்றுயி ரென்னுங் குழவியை
    ஏற்றித் திருவருளா
கியவல வற்கொடு பலபுவ னத்து
    மியக்கிடு மெந்தாயே
ஒலிடு மறைதே ரெட்டிக் குடிய
    னுருட்டுக சிறுதேரே
உமையவள் மொஞ்சி யருந்தியமஞ்ச
    னுருட்டுக சிறுதேரே. 10

முற்றும்.

''ஞால நின்புக ழேமிக வேண்டுந்தென்
ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே.''

திருஞான சம்பந்தன் சேவடி வாழ்க.

எட்டிகுடி முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

குறிப்புரை

விநாயக வணக்கம்.

கொன்றைமாலை, பிறை, கங்கை, சடை யென்பவற்றை யுடைமையால் தம் தந்தையின் வடிவையும், அங்குசம் பாசம் உடைமையால் தம் தாயின் உருவத்தையும் பிள்ளையார் உடையவராயிருக்கின்றார் என்பது கருத்து.

பிள்ளையாரே சிவபெருமானாகவும் உமையம்மையாகவும் விளங்குகின்றார் என்றுமாம்.

1. காப்புப் பருவம்

1. கமலம் பிரியா மாதர் - திருமகளும், கலைமகளும் இவர் முறையே உமையம்மையாரின் வலக்கண்ணும் இடக்கண்ணுமாவர்.

திருமால் உமையம்மையாரின் ஒரு கலையாவார். "அரியலால் தேவியில்லை ஐயனையாறனார்க்கே" என்றார் அப்பர்.

மருந்து - தேவாமிர்தம்.

திருமால் சைவ முதற்குரு என்பதை "திருமா லிந்திரன் பிரமன் உபமனியன் தபனன் நந்திசெவ் வேளாதித் தருமுது குரவர்" என்று சிவதத்துவ விவேகச் செய்யுள் கூறும்.

தேன் - தும்பி வகைகளில் ஒன்று.

2. வேணி - சடை; முக்கதிர் சூரியன் சந்திரன் அக்கினி. இவை மூன்றும் சிவபெருமானுக்குத் திருவிழிகள்.

வாரிதி - கடல். வேதன் - பிரமன். முராரி - திருமால். தாதகி - கொன்றை. எற்பு - எலும்பு. பண்டைய கற்பங்களில் இறந்துபோன பிரம விஷ்ணு முதலிய தேவர்களின் எலும்பு முதலியவற்றைச் சிவபெருமான் மாலையாக அணிந்துள்ளார்.

''நங்காயி தென்ன தவம் நரம்பொ டெலும்பணிந்து
கங்காளம் தோள்மேலே காதலித்தான் காணேடீ
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்த ரத்திருவர்
தங்காலம் செல்லத் தரித்தனன்காண் சாழலோ''

என்ற திருவாசகம் காண்க.

தரக்கு - புலி. கைக்கிரி - யானை. அதள் - தோல். தகரக்குகை - இருதய தாமரையிலுள்ள தகராலயம்; இதுவே சிற்றம்பலம் எனப்படும். கொக்கு - மாமரம். இறவுளர்மான் - வேடர் மகளாகிய வள்ளியம்மையார்.

3. மகவு நுகர்............போல் - குழந்தையா லுண்ண முடியாத மருந்தைத் தாய் உண்டு, தன் முலைப்பாலில் அம்மருந்தின் ஆற்றல் சேர அதனைக் குழந்தைக்கு ஊட்டி நோயை நீக்கல்போல.

தண்ணுமை - மத்தளம். தத்தை - கிளி. நித்திலம் - முத்து. நித்திலத்தைப் புன்னையும் பொன்னைக் கொன்றையும் சொரிய.

4. கோடு - கொம்பு. முளிய - எரிய. பறந்தலை - போர்க்களம். அளறு - சேறு. பற்றலர் - பகைவர். பரிபுர சரண நளினம் - சிலம்பணிந்த சேவடியாகிய தாமரை மலர். நும்பி - உன் தம்பி. நம்பி - ஆண்களிற் சிறந்தோன்.

யானையின் செயல்கள் விநாயகரிடத்தும் அமைந் திருப்பதாக இச்செய்யுள் கூறுதல் காண்க.

5. கானமறை - இசையையுடைய வேதம். ஆன்மா வின் மலக்குற்றத்தை நீக்குவது திருநீறு என வேதம் கூறும். ''உண்மாசு கழுவது நீறென்றே உப நிடதம் உரைப்பக் கேட்டும்'' (திருவிளையாடல்) என்றது காண்க

கடவுள் கண்மணி - ருத்திராட்சம். மீனவன் - கூன் பாண்டியன். வேணுபுர வேதியர் சிகாமணி - திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார்.

6. சீதவேரி - குளிர்ந்த தேன். சித்தசன் - மன்மதன் ''சித்தசன் மைத்துன வேளே'' (எட்டிகுடித் திருப்புகழ்).

7. விண்மணி - சூரியன். முக்கண்மணி - சிவபெருமான். சிவபெருமான் கண்ணிலிருந்து தோன்றியதால் ருத்திராட்சம் அப்பெயர் பெற்றது. பிறவிநோய் நீக்குதற்குத் திருநீறு மருந்தும் ருத்திராட்சம் மணியும் திருவைந்தெழுத்து மந்திரமும் ஆவன.

தெண்மணி - தெள்ளிய மாணிக்கம். விப்பிரா - அந்தணர். எண்மணிகள் மதிக்கத்தகுந்த ரத்தினங்கள்.

8. பாசத்தாற் கட்டுண்ணலும் புலப்புல் உணவு நுகர்தலும பராதீனப்படுதலும், பசுக்களுக்கும ஆன்மாக்களுக்கும் பொது.

பாசம்-கயிறு; மும்மல பாசங்கள். புலப்புல்லுணவு- விளைநிலங்களிலுள்ள புல்லாகிய உணவு; ஐமபுலனுகிய இழிந்த போகங்கள். ''கமல......இரு நால்வர்'' - அஷ்ட லக்ஷ்மிகள். மணிகள் ஒன்பது - நவரத்தினங்கள்.

9. ஐந்தொழிலாவன: படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல். மாமடிகள் - பெண் கொடுதத மாமனுர், தக்கன். மகம் - யாகம். அங்கபங்கம் - அவயவச் சேதம். ''சந்திரனைத் தேய்த்தருளி; அயனை அனங்கனை'', ''தக்கனையும் எச்சனையும்'' என்ற திருவாசகப் பாடல்கள் காண்க. அலைமிகு வேலை - கடல்; வடிவேலை எறிவேலை-கூரிய வேலாயுதத்தை வீசின செயல்.

10. இயல் - இலக்கணம். அவர் செய்த களவியல்- இறையனுர் களவியல், முருகன் தமிழ்த் தெய்வம். ''முத்தமிழால் வைவதாரையும் அங்குவாழ வைப்பான்'' (கந்தரலங்காரம்). சேந்தன் - செங்கிறமுடையவன்.

உ. செங்கீரைப் பருவம்

குதலைச்சொல் பேசும்படி வேண்டுதல், செங்கீரைச் செடிபோல் அசைந்தாட வேண்டுதல் செங்கீரையாவது மங்கல வழக்கு : மங்கல மல்லாததையும் மங்கலமாகக் கூறுதல். மொழித்திருத்த மில்லாமலும் பொருட்பொருத்த மில்லாமலும் குழந்தைகள் பேசும் சொல்லை (குற்ற மற்ற சொல்) செங்கீரை எனல் வழங்குவது. மங்கல வழக்காம். நன்காடு, நல்லபாம்பு, வெள்ளாடு, திருமுகம் என்பன முதலியவை மங்கல வழக்குக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இயல்பு வழக்கு; மங்கல வழக்குபோல் குறிப்புப் பொருளன்றிப் பொருளை நேரே உணர்த்தும் வழக்கு. முருகன் பேச்சு இயல்பு வழக்கால் செங்கீரையாகும்; அதாவது செம்மையான பொருளை உணர்த்தும் திருந்திய பேச்சாகும்.

அடியேங்கள் அநுபூதி பெறுமாறு ஒரு செம்மைமொழி கூறுக என வேண்டிக்கொண்டதாம்.

2. பகடு – யானை, அந்தகர் – குருடர்.

யானை கண்ட குருடர்கதை போலாகாது மெய்ப்பொருளுணர்ந்து அநுபூதி அடையும்படி ஓர் சொல் அருளுக என வேண்டிக்கொள்வது இச்செய்யுள்.

3. இரு மூன்று பகை: காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம். முனிவோர் நால்வர்: சனகர் முதலியோர். அஞ்சு – ஐம்புலன்கள்.

பராசரன் மக்கள் ஆறு பேருக்குத் திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகன் மெய்ப்பொருளுணர்த்தினன்.

நிருதர் குலகலகன் – அசுரர் பகைவன்.

4. திகந்தம் – திக்குகளின் எல்லை. அஞ்சுகப் பிள்ளை – அழகிய கிளிப்பிள்ளை. இன்ப மயமான குழந்தை, திமிரமலம் – இருள் மலம், ஆணவ மலம். பானு – சூரியன்.

5 உடுமகளிர் – கார்த்திகை மாதர் அறுவர். உந்தை – உன் தந்தை. நாமேவு சூரன் – அஞ்சத்தக்க சூரபன்மன்.

''நாமேவு........நாதனே''; சூரபன்மன் இட்ட சிறையிலே சயந்தன் முதலிய தேவர்கள் கிடந்தபோது, அவர்கள் கனவிலே முருகன் தோன்றித் தேறுதல் கூறினன்.

6. இது முதல் ஐந்து பாடல்களில் செங்கீரைச் செடிபோல் ஆடும்படி வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

அளி—வண்டு. ஆழி—மோதிரம். முறுவன் முத்தம்—புன்சிரிப்பாகிய முத்து. நீபம்-கடப்பமாலை. நிசிசரர்கள்—அசுரர்கள். நூதல்—நெற்றி.

7. உரகாதிபன் – ஆதிசேடன். பார் - பூமி. வரைக்குலம் - மலைக் கூட்டம். பரவை – கடல். போதன் - பிரமன். புயல்வணன் - திருமால். பொன் – திருமகள். சுரர்மன் – தேவேந்திரன். ஆதவன் - சூரியன். உடுக்கள் - நட்சத்திரங்கள். சேதொளி - செவ்வொளி அரசவை— பிரபுடதேவ மகராஜன் சபை.

அருணகிரிநாதரது வேண்டுகோளால், முருகன் பிரபுடதேவ மகாராஜனுக்கு மயில்மீது காட்சிகொடுத்தருளிய கருணை கூறப்பட்டது. ''அதலசேடனாராட'' என்ற திருப்புகழ் காண்க.

8. பச்சை இலைக்கும் பூவுக்கும் உகந்து, அவற்றைத்தூவி வழிபட்டவருக்கு, அவர் விரும்பும் வரம் அளிக்கும் கருணைத்திறம் போற்றப்பட்டது.

கொக்கு, வருக்கை, கதலி-மா, பலா, வாழை, கொச்சை.... கொண்டல்—சீகாழிப்பதியில் தோன்றித் தமிழ்வேத மழை பொழிந்த மேகமே. செக்கர்மணி—மாணிக்கம்.

9 எச்சமயத்....தேவே - எல்லாச் சமயத்தாருக்கும் அவரவர் வழி படும் தெய்வமாய் நின்றவனே. ''எத்தவத்தோர்க்கும் இலக்காய் நின்ற எம்பெருமான்'' (ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்).

எத்துகுணக்கலர் – ஏமாற்றுமியல்புடைய கீழோர், உட்க—அஞ்ச. பச்சைமறக்கொடி – வள்ளி. செச்சை - செஞ்சாந்து. ஒருவகைப் பூ.

10. ''குழறிக் குழறிக் குமரனைப் பாடு'' என்ற பழமொழியை இச் செய்யுள் விளக்குவது.

ஓதிலர் – ஓதாதவர். இலக்கண இலக்கியக் கல்வி இல்லாதவரும் முருகனைப் பாடவிரும்பினால், பெரும்புலவரும் வியக்கத்தக்க கவிபாடும் ஆற்றலை முருகன் அருள்வான் என்பதை இக்கவி கூறும்.

வச்ர....மகள் - தேவயானை.

3. தாலப்பருவம்

1. குடபால்மலை – அஸ்தமனமலை. ககனத்....பூத்து-ஆகாயமாகிய தடாகத்தில் பூர்ணசந்திரனாகிய வெண்டாமரைப் பூ மலர்ந்து; பார்ப்பு - பறவைக்குஞ்சு. முளரி - தாமரை. எதிராசர்கள் - முனிசிரேட்டர். சதுராననன் - பிரமன்.

2. அங்கத்....குருந்தே: சிவபெருமானும் அம்மையும் தனித் தனியே பெருந்தவம் செய்ததன் பயனாகத் தோன்றிய புண்ணியக் குழந்தையே.

சிங்கம்....பார்ப்பே - நரசிங்கத்தை யுரித்து அதன் தோலைப் போர்த்த சரபமாகிய சிவபெருமான் மகனே. மகிடனுயிர்....குருளாய்- துர்க்கையின் புதல்வனே. துகிர் - பவளம்.

3 துலையிற்....துளங்கா - தராசின் நாவுபோல அசையாத சமாதி நிலையாளர். தலையை....தவிர்ப்பாய் - தலைகுனிந்து வணங்குவோரது துயரனைத்தும் நீக்குபவனே.

4. வாரிதி-கடல். “திருந்தப்புவனங்கள்” என்ற கந்தரலங்காரச் செய்யுளை ஒட்டியது இப்பாட்டு.

5. விசயவாரகம் - விஷயமறைப்பு. சொருபவாரகம் - ஆன்மாவின் மறைப்பு.

ஆன்மாக்களாகிய குழந்தைகளுக்குப் புவனபோகங்களை ஊட்டி, இறுதியில் முத்தியாகிய உறக்கத்தில் அமர்த்தும் திருவருள்த் தாயின் அருமைப் புதல்வன் முருகன்

6. குஞ்சி - தலைமயிர். மஞ்சர் - இளமையுடையோர், வலிமை யுடையோர். அயினிநீர் - ஆலாத்தி.

7. மருத நிலமே நெய்தல் நிலம் போலிருப்பதாக இக்கவி கூறும். கிணை - மருத நிலப்பறை. சாலி - நெல். வாரணம் - யானை.

உழத்திப்பாவையர் - வயல்மகளிர். பரவை....நிலம் - தீவுகள். பகடு- எருமைக்கடா. திமில் - மீன் பிடிக்கும் படகு. துகிர் - பவளம். தரளம் - முத்து. கடல்வைப்பு - நெய்தல் நிலம்.

8. அமலை - ஒலி. அரியல் மகிழ்ந்து - மது அருந்தி. அரிகள்- நெல்லரிகள், பகைவர். ஆனைப்பகடு - யானை போலும் எருமைக்கடா; யானையாகிய பகடு. அடுந்தொழில்-போரடிக்கும் வேலை; போர்த்தொழில், நாவல் என்பது சேனைத்தலைவர்கள் போர் வீரரையும், உழவர்கள் வேலையாட்களையும் களத்திற்கு வரும்படி அழைக்கும்போது கூவும் ஒரு சொல். நரலை - ஓசை ககனம் - ஆகாயம். நாந்தகம் - வாள். வாளை- ஒரு வகை மீன். குருகுகள் - பறவைகள். பழனநிலம் - வயல் நிலம். சமர நெடுங்களம் - போர்க்களம்.

ஏர்க்களமே போர்க்களம் போலக் காட்சியளிப்பதாக இக்கவி கூறிற்று.

9. இக்கவி, மருத நிலமே குறிஞ்சி நிலம்போலிருப்பதாகக் கூறுவது.

கொடியமை – கொடிகட்டிய மூங்கில்; கொடிபடர்ந்த மூங்கில். இறுல் – தேன்கூடு. கொடுவரி – புலி. அரி – சிங்கம். வேழம் – யானை. பிணை விழியார்–மான்போன்ற கண்ணுடைய பெண்கள். புளினர்–வேடர்.

10. இமய மடக்கொடி – பார்வதி. இபமுகன் – விநாயகர்.

4. சப்பாணிப் பருவம்

1. ஆத்தர் – உண்மையுரைப்போர், சப்பாணி கொட்டும்போது கையை மேலே வீசி யெடுத்தல் போமின் என்றது போலவும் கீழே கொண்டு வருதல் வம்மின் என்றது போலவுமிருக்கிறது என்றபடி. 'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது' என்ற பழமொழியை இச் செய்யுள் விளக்குகிறது.

2. தரு – கற்பக மரம். அமரர் – தேவர். தளவம்' – முல்லை மலர், உறுகண் – துன்பம். சலதி – கடல். இன்னு – துன்பம். அவுணர் – அசுரர். குருகு – கைவளையல். கொண்டல் – மேகம். குணங்கு – பேய்.

3. தோள்விழி யிடந்துடித்தல் முதலியன தீய நிமித்தங்களாம். முருகன் சப்பாணி கொட்டினுல் அசுரர்களுக்குத் தீய உற்பாத நிகழும், தேவர்களுக்கு நன்னிமித்தம் நிகழும் என்று குறித்தவாறு.

வாரிதி – கடல்.

4. களம் – கழுத்து. துத்தி – பொறி. எயிறு - பல். மகதியாழ் – நாரதனுடைய யாழ். மதலை – கொன்றை மலர். சுரநதி – கங்கை. திவலை – நீர்த்துளி.

5. இச் செய்யுளில் அசுரரது பெருவலிமை கூறப்படுகிறது. அட்டதிசைக்களிறு – எட்டுத்திக்கு யானை. அகில....அரவம் – ஆதிசேடன். அளறு – சேறு. குதிரைக்கனல் – வடவாக்கினி. கொண்டல் – மேகம். நிசாசரர்கள் - அசுரர்.

6. மலையப்பெருமலை - பொதியமலை. அசமுகி....காதலர் - அசமுகி யின் மக்கள், அசமுகி என்பவள் சூரபத்மனது தங்கை.

7. சஞ்சிதம் - மேல்வரும் பிறவிகளில் அனுபவிப்பதற்கென்றுள்ள பாவ புண்ணியங்கள். ஆகாமியம் - இப்பிறவியில் தேடும் பாவ புண்ணியங்கள். சரணர் - அடியார்கள். சமன் விடும்படர் - யமன்விடும் தூதுவர்.

குஞ்சி - தலைமயிர். கொற்றவை - துர்க்கை.

8. மறவி - மறப்பு. குறவி - குறத்தி

9. மச்சம் - மீன். சரம் - அம்பு. கடற்கடு - ஆலாலவிடம். மைப் பானல் - நீலோற்பலப் பூ. துவர் - செந்நிறம். துகிர் - பவளம். அமை - மூங்கில். குவடு - மலை. இதண் - பரண். உருகு....விழைவாய் - உருகுவ தற்கும் ஏவல் செய்வதற்கும் விரும்புபவனே. சச்சபுடம், துருவம் என்பன தாளவகைகள். சற்பத்தியர் - மெய்யன்புடையவர்.

10. மஞ்சு - மேகம். குலிசப்பாணி - வச்சிராயுதத்தையுடைய இந்திரன். சிலைப்பாணி - இராமன். கரகப்பாணி - பிரமன், கைச்ச கடற்பாணி - கசப்பான கடல் நீர். புங்கவன் - முனிவன்; அகத்தியன். குஞ்சரி - தேவயானை. குன்றம் எறிந்தவ - மலையைப் பிளந்தவனே.

5. முத்துப் பருவம்

1. அபரபரவோதி - கலைஞானமும் அநுபூதி ஞானமும். குருகு - சங்குகள், பறவைகள். பிரசம் - தேன். மறை - வேதம். முருகு - தேன் மணம்.

2. கல்லால் நிழல் அரசு - சிவபெருமான், வெங்குருவிற்றம் பதிமார் - சிவபாத இருதயரும் பகவதியம்மையாரும். கூடற்பதியில் தம்பதிமார் - நின்ற சீர் நெடுமாற நாயனரும் மங்கையர்க்கரசியாரும். அறுமீன் பாவைமார்-கார்த்திகைப் பெண்கள். புனவர் தருமான் - வள்ளி யம்மை. அருணைப் பெருமான் - அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.

3. பித்தைத்தருகட்சரம் - அறிவை மயக்கும் கண்ணுகிய மோக ஞஸ்திரம். நஞ்சு அருத்தி - விஷத்தை ஊட்டி. அத்தைத்தவிர்த்து - அவ்வொழுக்கத்தைவிட்டு கையறவு-கழிந்ததற்கு இரங்குதல். முத்தைத் தருசொல் - ''முத்தைத் தருபத்தித் திருநகை'' என்ற பாட்டின் முதற் சொல்; அருணகிரிநாதருக்கு முருகன் ''முத்தைத்தரு'' என்று அடி யெடுத்துக் கொடுத்தார்.

4. சிவை - பரமேஸ்வரி. சரதம் - உண்மை. சுரம் - பாலைவனம்.

5. ஐம்புலவேடரினிடையே வளரும் ஆன்மாவாகிய பெண்ணை ஆசிரியனுகிய மணவாளனுக ஆண்டவன் வந்து தடுத்தாள்வதே வள்ளியம்மையாரின் திருமணம் வரலாறு உணர்த்தும் என்றவாறு.

நித்தப் பிரமசாரி - என்றும் பிரமசாரியாயுள்ளோன். பிரமசாரி என்பது முருகனுக்கு ஒரு பெயர்.

6. சந்தம் ...சதுரன்-அருணகிரிநாதர். கந்தர்.... ம்கவு-குமரகுருபர சுவாமிகள்; போரூர்........ஏறு - சிதம்பர சுவாமிகள்; திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை பாடியவர். மார்க்கசகாயர் - விரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ் பாடியவர். பகழிக்கூத்தர் - திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத் தமிழாசிரியர். குமரகுருதாசர் - பரிபூரணானந்தபோதம் முதலிய பல நூலாசிரியர். (பாம்பன் சுவாமிகள்)

7. விழைந்தேன் - விரும்பினேன்.

8 பொருப்பு - கிரவுஞ்சமலை. சத்தி - வேல். படப்பணி–படத்தை யுடைய பாம்பு கொத்து....பரி - மயில். நத்துக்கரத்தர் - திருமால். நக்கர் - சிவபெருமான்.

9. மைந்து - வலிமை. அண்டர் - தேவர். தளவம் - முல்லை. துளவம் - துளசி. கணி - வேங்கை. வெற்பு - மலை.

10. வெட்டிக்கொடியவர் - பிறப்பை வீணாக்கும் தீயோர். கண்டு - கற்கண்டு. செட்டிக்குடியினில் வருவோன் என்றது ருத்திர சன்மரைக் குறிக்கும்

6. வருகைப் பருவம்

1. பதுமை கேள்வன்-திருமால். மலரோன் - பிரமன். மொய்ம்பு வரை வரை - தோளாகிய மலையின் வரைக்கும். நீண்டவரை மார்பு- நீண்ட உத்தம ரேகையாகிய கோடுகளையுடைய மார்பு. வம்பு - மணம்.

2. பொன்.........மாளிகை வேண்டேம் - பிரமனாக விரும்போம். பொங்கு........அணை வேண்டேம்-திருமாலாகவிரும்போம். பொரு.........கரி வேண்டேம் - இந்திரனாக விரும்போம். பொருவில்....நிதி வேண்டேம்- குபேரனாக விரும்போம். புளினர் மாடன் - வள்ளியம்மையார்.

3. எங்கள் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி நீ வராவிடின் அருணகிரி நாதர் பாடிய ''அதலசேடன்'' என்ற திருப்புகழைஓதி உன்னை வரவழைப் போம். அந்தப் பாடல் தன்னை ஓதுவார்பால் உன்னை வரவழைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. அருணகிரிநாதர்பாடிய மயில் விருத்தத்தை யாம் பாடினால் உன்னை எம்மிடம் எடுத்துக்கொண்டு உன் மயில் வரும் என்றவாறு.

4. படிற்றுப் புலவேடர் – வஞ்சகராகிய ஐம்புலவேடர். சேமப் பருப்பதம் – அரணுகவுள்ள மலை. சுகசித்தகனம் – ஆனந்தமயமாகிய ஞாணுகாயம். முருக....முதல்வா – முருகன் என்ற திருப்பெயரைத் தனக்கே உரிமையாக உள்ள இறைவனே.

5. கண்மேல்....மணியே – இரு கண்களுக்குமேலே நெற்றிக் கண்ணையுமுடைய சிவபெருமாஞர் கண்ணில் தோன்றிய ஞானமணியே; கணுவின்மேல் கணுவையுடைய செங்கரும்பிலே விளைந்த முத்தே என்று மற்ருெரு பொருளுந் தரும். கனக....கொடி – பார்வதியம்மையார்.

6. கற்கிமுகி – குதிரை முகமுடைய பூதப்பெண்.

7. மொய்ம்புமலை – தோளாகிய மலை. சவி ஆபரணம் - ஒளி பொருந்திய நகைகள்.

8. எண்ணுன்கு....பொருள் - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்த பரமசிவம்.

9. பருதி – சூரியன். மின்னின் குழு – மின்னல் கூட்டம்.

சிந்துரம் – பொற்சுண்ணம். அரிந்தமன் – திருமால்.

10. எத்தர் – வஞ்சகர்.

7. அம்புலிப் பருவம்.

இப்பருவத்தில் சந்திரனைச் சாமதான பேத தண்டம் என்னும் நான்குவித உபாயங்களால் அழைத்தல் கூறப் படும். சாமம் - இன்சொல். தானம் - கொடுத்தல். பேதம் - வேற்றுமைப் படுத்துதல். தண்டம்-ஒறுத்தல்.

1. இப்பாட்டு சந்திரனும் முருகனும் சமமாவரென்று சிலேடையாற் கூறி அதனை முருகனேடு ஆட அழைப்பது.

விண்ணவர்....வருதலான் - (முருகன்) தேவர்கள் மதிக்க இன்பமயமாய்க் காட்சி தருதலால்; (சந்திரன்) தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடைதலான் அமுதமயமாகப் பிறத்தலால் வியோமத்தி னிலவிடுதலான் – (மு) தகராலயத்துள் வாழ்தலான்; (ச) ஆகாயத்தில் நிலவை விசலான்.

மெய்யமர்....விளங்கலான் – (மு) உண்மையுரைக்கும் பெரிய கலைகளெவற்றினும் விளங்குவதால்; (ச) உடம்பில் விரும்பப்படும் கலைகள் விளங்குவதால்.

கங்கை...மேவலால்–(மு) சிவபெருமானால் விரும்பப் படுவதால்; (ச) சிவபெருமானைச் சரண்புகலால்.

கண்ணமரு....ஈந்திடுதலான் – (மு) கண்ணால் அமர் விளைக்கும் மானாகிய வள்ளியம்மையாரை மணந்து எல்லா உயிர்க்கும் இன்ப நலத்தை யருளுதலான்; (ச) தன்பால் அமைந்த மான் வடிவம் (களங்கம்) உடையவனாகி உயிர்க்கெல்லாம் காமவின்பம் நுகர்வதற்குக் காரணமாயிருப்பதால்.

அழகேசுரன்க....பொலிதலான் - (மு) அழகேசுரனது கண்ணிற்றோன்றித் தீப்பொறியெனவருதலான்; (ச) கண்ணென்ன ஓர் உறுப்பாக விளங்கலான்.

எண்ணரும்....ஈதலான் - (மு) எல்லா உயிர்களும் நலமடைய விடுபேறுதவலான்; (ச) பயிராகிய உயிர்கள் செழிக்க அமுதகிரணம் பொழிதலான்.

ஏறி....வரலான்–(மு) நாரதன் வேள்வியிற்றோன்றிய ஆட்டுக்கடாவின் மேலேறி வருதலான்; (ச) ராசிகளில் ஒன்றாகிற மேடத்தில் சஞ்சரித்தலான்.

இரவலர்களைப் புறந்திடுதலான் - (மு) தன்பாலிரந் தோர்க்கு வேண்டும் வரம்தந்து காத்தலின்; (ச) இராவின் மலரும் பூக்களைக் காப்பாற்றிடுதலான் இதுசாமம்.

2. ஒங்கலை...வருவாய் - (முரு,) மலைகளையிருப்பிட மாகக்கொண்டு, பறக்கும் மயில்மேலேறி உலகைவலம் வருவான்; (ச) உயரும் அலைகளையுடைய கடல்மேல் தோன்றி உலகைச் சுற்றிவருவான்.

உற்றிடு....மிளிர்வாய்-(மு) சிவகணங்கள் புடைசூழ விளங்குவான்; (ச) உடுக்கணங்கள் புடைசூழ விளங்குவான்.

கலைகள்...உதவுவான் - (மு) புலவர்களுக்குக் கலைகளின் அறிவை உதவுவான். (ச) தேவர்களுக்குத் தன் கலைகளைக் கொடுப்பான்.

தாங்குமெழில்....செய்வாய் - (மு) அழகு நிறைந்த வள்ளிக்கு, மன்மதன் பாணம் விடும் சமயத்தில் தடுத்து உதவி செய்வான்; (ச) அழகிய பெரிய கரும்பை வில்லாகவுடைய மாரன் உயிர்மேல் சினந்து எய்யும் சமயத்தில் அவனுக்கு உதவிசெய்வான்.

சலசக்தி....வந்தளிப்பாய் - (மு) கோபமிக்க வேலாயுதத்துடன், மதிக்கின்ற தேவர் துயரந்தீரும்படி வந்து காப்பாற்றுவான்; (ச) திருமகளோடு, கடல் கடைந்த தேவர்கள் கவலை நீங்கப் பிறந்து உதவினன்.

வாங்கும்....உறுவை-(மு) வளைந்த உடலோடு, சங்கு போன்ற நல்லறிவு சற்றும் மில்லாதவன் என்று வள்ளி ஏச, மனத்திலே கவலையுடையவனுகி நின்று அவள்பால் குறையுறுவான், (ச) வளைந்த வடிவோடு, வானத்தில், வெள்ளை நிறத்துடன், 'தேய்மதியன்' என்று விரக வேதனைப்படும் பெண்கள் ஏசஅவர்களைத் துன்புறுத்திக் குறைவுபடுவான்.

இதுவும் சாமம், சிலேடை. முருகனும் சந்திரனும் ஒப்பென்று கூறுவது.

3. இப்பாட்டு, சந்திரன் பல்வேறு வகையில் முருகனுக்குத் தொடர்புடையவன் என்று கூறுவது. இதுவும் சாமம், சிலேடை.

சோமன்....நின்ருய் - சோமன் என்ற பெயருடையவனுகி, மானை உடம்பிலே அமந்து சிவபெருமான் போலிருக்கின்ருய். ஸ+உமா=சோமர் உமையோடு கூடியவன், சிவன்.

தூய....தோழனுனய்-வடதிசைக்குத் தலைவனுகியும், குபேரன் என்ற பெயருடையவனுகியும் தோழனுனய்.

மாமன் - உறவுமானுய் தக்கன் மகளிராகிய உள நட்சத்திரங்களை மணந்து மாருத உறவினனுனய்.

மன்....தொண்டனுனய் - இராமன், கலையன் என்ற பெயர்களால், இராமன் அகத்தியன் குங்கிலியக் கலயன் என்ற பொருள்பட்டு அடியவனுனய்.

பூமன்....ஞானியானுய்-பிரமன் திருமால் என்பவரால் அறிய முடியாத திருமுடியையும் திருவடியையும் கண்டதால் ஞானியானுய். சந்திரன் சிவபெருமானின் திருமுடி மேலுறைவதால் முடியையும், தக்கன் வேள்வியில் திருவடியால் தேய்ப்புண்டதனுல் அடியையும் கண்டவனுனன்.

பூழியர்கள்....முன்னேனுமானுய் - பாண்டியர் குலம் சந்திர குலம். அக்குலத்தில் சிவபெருமான் சோமசுந்தர பாண்டியனென்னவும், முருகன் உக்கிர குமார பாண்டியனென்னவும் அரசரா யிருந்ததனுல், அக்குலத்துக்கு நீ முதல்வனுனய்.

4 இப்பாட்டு தானேபாயம்:

அமரர் - சாகாதவர், தேவர். நகுதலை - வெண்டலை. சிவபெருமான் தலை மேலுள்ள வெண்டலையும் சிரமாலை

யும் பிரம விஷ்ணுக்களும் காலாந்தரத்தில் இறப்பர் என்பதை அறிவுறுத்தும். துஞ்சிடல்-சாதல். காயநோய்-க்ஷயரோகம். பணிப்பகை - பாம்பாகிய பகை. கஞ்சன்-பிரமன். அந்தகன்-யமன். அஞ்சுமுகம்-அச்சத்திற்குக் காரணம்; படைக்கின்ற பிரமனையும், துடைக்கின்ற யமனையும் மயக்குகின்ற மன்மதனையும் தண்டித்து அப மிருத்துவாகிய விஷத்தையும் அடக்கிய சிவபெருமானே கந்தனுதலால் அவனையடைந்தால் எவ்வித அச்சமும் இல்லாமல் வாழலாம் என்றவாறு.

5. இதுவும் தானம்:

கலகவிழி........உய்யலாம் தலைவன்........சான்று - இத் தொடர்களால் சந்திரன் படுந்துன்பமெல்லாம் தாமும் பட்ட அருணகிரிநாதர் முருகனை அடைந்து, அத்துன்பம் நீங்கியுய்ந்தார். சந்திரனும் அவனை அடையில் அவ்வாறு உய்யலாம் என்று கூறுகின்றது. பெண் ஆசையால பெற்ற நோயும் உள்ளே உள்ள களங்கமும் (மனக் களங்கமும் உடற் களங்கமும்) நீங்கலாம் கலாநிதியென (கல்விக் களஞ்சியமெனவும், கலைகளின் திரளெனவும்) போற்ற வாழலாம், சித்திபுத்தி பெறலாம் என்றவாறு. தரணி....பாந்தள் - ஆதிசேடன். பகலிரா........ஆரலாம் - பகல் மறைந்து இரவிலே விளங்கும் நீ அருணகிரி நாதர் போல் இராப் பகலற்ற இடத்தே இருக்கலாம்.

6. இது பேதம்.

பூதகாயம் - ஐம் பூதத்தாலாகிய உடல், அல்லது அப்புப் பூதத்தாலாகிய உடல். தகராலயம் - இருதய தாமரையிலுள்ள ஞானகாயம். மாசுணம்-பெரும்பாம்பு. இவன்பரி-மயில். ஆதவன்-சூரியன், அவன்....முன்னேன்-சூரியனது பகைவனை பானுகோபனை வைத்த வீரவாகு தேவருக்குத்தமையன் முருகன். ஆனைமுகனூர்....மேவினை: சந்திரன் விநாயகரைப் பழித்துச் சாபமேற்றான். கந்த புராணம் சந்திரசாபப் படலம் காண்க. மாது - வள்ளி நாயகியார்.

7. இதுவும் பேதம்: (1) அஞ்சு பிறப்பு - சந்திரன் ஐந்திடங்களிற் பிறந்தவன். (2) அஞ்சு பிறப்பு - அஞ்சத் தக்க பிறவி. ஆசை-திசைகள், அவா. மஞ்சு - மேகம்; மஞ்சுளம்-அழகு. தெறுவான்-அழிப்பான். கஞ்சன் மகன்-தக்ஷன். கஞ்சன்-பிரமன். உடைவான்—தோற்பான்.

8. இது தண்டம்:-

மதியேம்-அறிவுடையேம். மதிக்கமாட்டோம். மதி-அறிவு. மதியாதவர் சந்திரனும் சூரியனும். மதியாதவன்-சிவனை அவமதித்த தக்கன். உடல்....போயினர்—சந்திரன் வீரபத்திரரது திருவடியால் தேய்க்கப்பெற்றான். சூரியன் கண்ணும் பல்லுமிழந்தான். மதிதீவிடம் - கடல்கடைந்த தால் எழுந்த ஆலாலவிடம். மதிமதியன் - மதிக்கும் அறிவாளி. மதியில் - அறிவில். மதியாயெனின்: அறிவுடையவனானால்.

9. இதுவும் தண்டம்:

பாணித்தனையேல் — தாமதிப்பாயானால். புருவங் கோணித்திடுமாயின் - சினத்தால். பணி...பிணிமுகம் - பாம்புபோன்ற கையையுடைய யானை; முருகனுடைய யானையின் பெயர் பிணிமுகம். வேணி....அருள்வான் — சிவபெருமான் தலையிலுள்ள உன் ஒருகலையையும் அருகேயுள்ள பாம்பு கொள்ளும்படி கொடுத்திடுவான்.

விமலன்....புகல்வார் - சிவபெருமானது கண்களை யிவன் புதைத்தால் அவற்றில் இடக்கண்ணாகவுள்ள நின் ஒளி மழுங்கும். உலகம் இருளும். அதனால் நீ பாவம் அடைவாய். பாணிக்கரகம்.......உணராயோ — கையில் கமண்டலமுடைய பிரமன் பட்ட அவமானம் உனக்குத் தெரியாதோ. பரிவு - இரக்கம். கருணைப்....முருகையன்-கருணைக்கடலாகிய சிவபெருமானிடைத் தோன்றும் ஒளி பொருந்திய முத்தாகிய சுப்பிரமணியன்.

10. இதுவும் தண்டம்: இது முருகன் சினத்தைத் தணிவிப்பேம் என்று கூறுதல்.

நிசிசரன் – அசுரன், இரவில் திரிவோன். வேந்தென்.... நாணினன்-வேந்தன் என்ற பெயரிருந்தும் இரவு உறுதலாகிய நிலைமைக்கு வெட்கப்பட்டான். இரவுறு நிலை - பிச்சை எடுக்கும் நிலைமை, இராத்திரியில் திரியும் நிலைமை.

சசி......சமழ்த்தான் – சசி யென்ற பெண் பெயரை உடையவனாக இருப்பதால் அதற்கேற்ப உன் முன்வர நாணப்பட்டான். சசி - இந்திராணி. முருகனுக்கு மாமியார்; சந்திரன். தானவன் - அசுரன்; சந்திரன். சருவேல் - தண்டிக்காதே.

அல்லோன் - தீயொழுக்க முடையவன், சந்திரன். வசிகரன் - யாரையும் தன் வயப்படுத்தும் தன்மையன்; திருவைந் தெழுத்திலுள்ள வகார சிகாரங்களுக்குப் பொருளாயுள்ளவன்.

8. சிறுபறைப் பருவம்

1 தூவார் மறை – ஆன்மாக்கள் கதி அடைதற்கு ஆதரவாகிய வேதங்கள். சிவநூல் – ஆகமங்கள். துகள் - குற்றம்.

2. கருவி....மொலி – கலப்பையால் வயலை உழுவார் எருதுகளையும் எருமைக்கடாக்களையும் தட்டி ஓட்டும் ஓசை. பாசனம்-கொள்கலம். தண்டலை – சோலை. அளிகள் – வண்டுகள்.

3. பிறவிப்....இரிய – பிறவியாகிய பகையும் அதற்குத் துணையாயுள்ள காம முதலியவற்றின் கூட்டமும் அஞ்சி ஓட; இயம் – வாத்யம் வைகும் துயில் – பொருந்தியுள்ள உறக்கம்.

4. வாங்கி – எடுத்து. முட்டாட்டாமறையோன் - முள்ளையுடைய தண்டு பொருந்திய தாமரையில் வாழும் பிரமன்; முடகுகிய பிரமன். சென்னி - தலை. அமரர்கோன் –,தேவேந்திரன். முருந்து – மயிலின் இறகினடியில் உள்ள முள்.

5. தாரணியோர் – பூமியிலுள்ளோர்; சிகரி–கோபுரம் வேம்பன்– பாண்டியன்;

6. இச்செய்யுளில் முருகன் சரவணப் பொய்கையில் குழந்தை வடிவாய் விளையாடிய தன்மை கூறப்பட்டுள்ளது. கோடு - கொம்பு. தண்ணுமை—மத்தளம். பதலை—ஒருவகைப்பறை. துடி-குறிஞ்சிப்பறை.

7. பூதலம்....பொள்ளெனவே - ஆதிசேடன் முதலிய பாம்புகள் அஞ்ச. பொன்வரையாதிய பூதரம் - மேரு முதலிய மலைகள். நெய்தல்-சாப்பறை. வாதம்-காற்று.

8. வாணன்-சிவபெருமானுக்கு மத்தளங்கொட்டுபவன்; ஆயிரம் கைகளையுடையவன். ஆனந்தக்கொடி - எட்டிக்குடியில் அம்பிகையின் பெயர். கொந்து - பூங்கொத்து.

9. முகில் முழங்க, மயிலாட, அதைக்கண்டு அரம்பையராட, அவர் கணவர் மகிழ, முகில் முழக்கத்துக்கு எதிராகக் களிறு பிளிற, எல்லா முழக்கமும் சேர்ந்து திக்கு யானையின் செவியில் நுழையச் சிறுபறை முழக்குக. சிரல்-மீன் கொத்திப் பறவை. சிறுபறை முழக்கும் போது விரல்கள் அசைவதற்கு உவமை மீன் கொத்தியின் சிறகு அசைதல்.

10. கொக்குக்கனி - மாங்கனி. கடி - மணம். இக்குக்குழு - கரும்புத்திரள். இறால் - தேன்கூடு துய்த்து - உண்டு. பொற்றரு - கற்பகம்.

9. சிற்றிற் பருவம்

1. இப்பாட்டின் பொருள் வெளிப்படை.

2. சிற்றிலுக்கும் புன்கவிக்கும் சிலேடை. செஞ்சொல்.... இல்லாமல் - (சி) செந்நெல்லொன்று மில்லாமல்; (க) குற்றமற்ற சொல்லில்லாமல்.

சீரும்....சோராமல் - (சி) சிறப்பும் கட்டுக்கோப்பு மில்லாமல் (க) சீரொழுங்கும் தளையும் இல்லாமல்.

சிறந்த பொருளும் பயவாமல் - (சி) விலையுயர்ந்த பொருள்களைத் தரவியலாமல்; (க) அற முதலிய நற்பொருள் தாராமல்.

செவ்வேசந்தி பொருந்தாமல் - (சி) ஒட்டும் இடங்கள் பொருத்தாமல், (க) புணர்ச்சி இலக்கணம் பொருந்தாமல்.

அணியின்றி - (சி) அழகில்லாமல். (க) சொல்லணி பொருளணி குணவணி யொன்றுமில்லாமல் கால்-காற்று, திருவடி. அஞ்சன்-பிரமன்.

3. பொன்....அன்னம்-பார்வதியம்மையார். உந்தை-உன் தந்தை. கடிதழித்தல் - விரைவில் அழித்தல். அவனும்....அரசே - சிவமும் சத்தியுமோர் வடிவாயுள்ள இறைவனே.

4. ஒறுத்தாலும் - தண்டித்தாலும். மன்றம் - கனகசபை. மஞ்சு - அழகு.

5. மா ஏடணை - பெரிய முவாசை. வழக்கு - முறைமை. இருக்கு - வேதம்.

6. ஒருமைப்புலன் - ஒரு நிலையுற்ற புலன்கள். எண்பூ - அஷ்ட புஷ்பங்கள். தற்போதம் - நான் என்னும் அகந்தை. தரளம் - முத்து.

7. கரி - யானை. கோடு - கொம்பு. பொன்னி-காவேரி நதி.

8 நெல் பயிர் முதலியன வரிசை வரிசையாய் நிற்பது பசியாகிய பகைவன் உள்ளே நுழையாதபடி போர்வீரர்கள் அணிவகுத்து நிற்பது போலிருக்கின்றது என்று இச்செய்யுள் கூறும்.

சாலி-நெல். தரக்கின்பாதச் சீப்பரம்பை - புலியின் பாதம் போன்ற சீப்புக்கனியுடைய வாழை. தரளம்....கமுகம் - முத்துப்போல் அரும்பிப் பவளம் போலப் பழுக்கும் கமுகம். பலவு - பலா. பிச்சன் – சிவன். நீலி - உமை. பெருங் காட்டு எருமை மேய்த்தது. ஔவையாருடன் விளையாட. தெழித்தது - மிரட்டியது.

9 உவளகம் - வீடு.

10. உம்மோய்........மொழியோம் - உன்தாய் கவிராஜ பண்டிதர் என்னும் புலவருக்கு ஆறுமாதம் சோறட்டிட்ட வரலாறு.

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

1. பாயிருள் - பரவிய இருட்டு. மட்கும் - மழுங்கும். பருஉ.... இராசி-பெரிய மணிகள் பொருந்திய உச்சிக்கொண்டையின் கூட்டம். பாந்தாள்–ஆதிசேடன். வையம்–நிலவுலகம். பொற்சிலை–மேருமலை. அரி–திருமால். வாளி-அம்பு. தகர்–ஆட்டுக்கிடாய்.

2. காவலர் – அரசர். அமரர் காவலன்-தேவேந்திரன். முட....கொண்டல் - வளைந்த படத்தையுடைய பாம்புப் படுக்கையில் உறங்கும் தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமால். மறைக்கிழவன்–பிரமன். சமன்–எமன்.

3. இச்செய்யுள், முருகன் குழந்தையாகி விளையாடுகையில் எதிர்த்த இந்திரனைக்கொன்று, மீண்டும் எழுப்பித் தனது விச்சுவ ருபத்தைத் தேவர்களுக்குக் காட்டியசெய்தி கூறுவது

குழவி – குழந்தை. சுறவு - சுறுமீன். படுத்து – கொன்று.

4. மருப்பு - கொம்பு. ஊர்தி - வாகனம். நத்து - சங்கு. கைரவம் - ஆம்பல். நிலவொளியால் ஆம்பல் மலரும்; தாமரை குவியும்.

5 இந்திரஞாலம் என்பது சூரனுக்குச் சிவபெருமான் கொடுத் தருளிய தேர். அவுணன் - சூரபன்மன். ஈந்தவன்; சிவபெருமான்.

6. நந்திமுகத்தவன் – தாரகன். சலதி அனல் பவனப்படைகள்-வருணாஸ்திரம் அக்கினியாஸ்திரம் வாயுவாஸ்திரம்.

உக்கிரன் என்ற பூதவீரன், தன்மேல் அசுரேந்திரன் ஏவிய நாராயணாஸ்திரம் முதலியவற்றை யெல்லாம் பிடித்து விழுங்கினான் இரவிப்பகை-பானுகோபன். திறற்புயன் – வீரவாகு கோளரி-சிங்கம்.

7. உலதய வசலம் - உதயகிரி.

8. உலோகாயதம் - தெய்வமில்லை. உலக இன்பங்களை நுகர் வதே பிறப்பின் பயன் என்னும் கொள்கை. கடு-விடம். தெருட்டும் - தெளிவிக்கும்.

9. கேழ்இல் அரனார் – ஒப்பற்ற சிவபெருமான். கேசவன் - திருமால்.

10. காலிருகாலா - கால்கள் இரண்டு சக்கரமாக. கட்டு ஆணி நரம்பாக-உறுதியான ஆணிகள் நரம்பேயாக. வேதத்தச்சன்-பிரமனாகிய தச்சன். வலவன் - தேர்ப்பாகன். மொஞ்சி - முலைப்பால். மஞ்சன் - மைந்தன், குழந்தை.

பிள்ளைத் தமிழின் பருவங்கள் 10.

1. காப்பு: பாட்டுடைத் தலைவனைத் திருமால் முதலிய தேவர்கள் காக்குமாறு அவர்களை வேண்டிக்கொள்ளும் பருவம்.

2. செங்கீரை: தலைவனுகிய குழந்தையை மழலைச்சொல் பேசும்படி வேண்டுதலும், செங்கீரையைப்போல் அசைந்தாடும்படி வேண்டுதலும் கூறும் பருவம்.

3. தால்: அக்குழந்தையைத் தாலாட்டும் பருவம்.

4 சப்பாணி: இரண்டு கைகளையும் சேர்த்துக் கொட்டும்படி குழந்தையை வேண்டிக்கொள்ளும் பருவம்.

5. முத்தம்: முத்தம் தரும்படி குழந்தையை வேண்டிக்கொள்ளும் பருவம்.

6. வருகை: குழந்தையை வாவா என்று அழைக்கும் பருவம்.

7. அம்புலி: குழந்தையோடு விளையாட அம்புலியை அழைக்கும் பருவம்.

8. சிறுபறை: சிறுபறை முழக்கும்படி குழந்தையை வேண்டிக் கொள்ளும் பருவம்.

9. சிற்றில்: சிறுமியர் தாம்கட்டி விளையாடும் சிற்றிலை அழிக்க வேண்டாமென்று குழந்தையிடம் வேண்டிக்கொள்ளும் பருவம்.

10. சிறுதேர்: சிறுதேரை உருட்டி விளையாடுக என்று குழந்தையை வேண்டிக்கொள்ளும் பருவம்.

ராஜன் பிரஸ், நாகப்பட்டினம்.